

Filozofie Příběhy Osobnosti

ATMA

1 2018

ISKCON

„Děti studiem příběhů
s hlubokými duchovními
hodnotami rozvíjejí
logiku a myšlení.“ (str. 22)

VĚDA A VĚDOMÍ
KUCHYŇ PÁNA VESMÍRU

GÍTÁ A GOLF
KRIŠNA AVATÁR

UČENÍ DĚTÍ DĚJEPISU

Domácí vyučování historie skrze příběhy vznešených osobností z Véd

Obsah

4 **SERIAL**
„What is the Difficulty?“
- Šruta Kírti dás

7 **Přednáška**
Bhakti jóga je věda, nikoliv sentiment
- Šríla Prabhupáda

10 **Rozhovor**
Krišna Avatár
- Prija Kírti dás

13 **Vaření**
Chrámová kuchyně Pána Džagannátha
- Jamuná déví dásí

16 **Věda**
Vědecké základy vědomí Krišny
- Bhakti Svarúpa Dámódara Svámí

19 **Reflexe**
Krise autority - Kali juga
- bhakta Antonín Pavelka

20 **Ozvěny**
Gítá a golf - legenda o Bhagavánovi
- bhakta Jan Mareš

21 **HARE KRIŠNA NAŽIVO!**
Zasvěcení

22 **Vzdělávání**
Učení dětí dějepisu
- Aruddha déví dásí

25 **Vzpomínka**
Je velké štěstí mít syna oddaného
- Prija Kírti dás

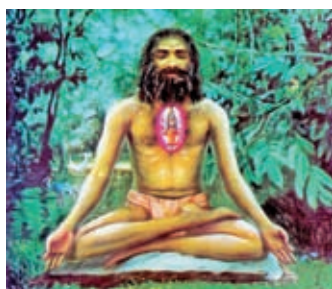
26 **Dětem**
Už jste četli Krišna knížku?
- bhaktin Džánakí

27 **Vaření**
Moje první vaření pro Krišnu
- bhaktin Džánakí

28 **Kultura**
Vaišnavský oděv
- Madhusúdana dás

29 **Písmo**
Šrímad Bhágavatam 11. zpěv, 13. kapitola
- Šríla Vjásadéva

32 **Příběhy o Krišnovi**
Vénu Gítá - Krišna vchází do lesa, 3.2
- Šivarám Svámí

36 **Recept**
Nanuk
- Gítámritá déví dásí

zakladatel-áčárja Šrí Šrímad A. Č. Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

Vydavatel

CENTRUM PRO VÉDSKÁ STUDIA
Lužce 48, Karlštejn 267 18
www.harekrsna.cz
www.harekrsna-luzce.cz
www.govindashop.cz
www.govinda.cz

DESIGN TITULNÍ STRANY: Bhaktivaibhava Svámí
REDAKTORKA: Džalángí déví dásí
736 245 446, jalangi@email.cz
SAZBA: Madhu Pandit dás
KOREKTURY: Hémalató Thákurání déví dásí
PŘEDPLATNÉ: Íšání déví dásí
774 919 977, jimkrupicka@cmail.cz

SPOLUPRACOVALI:
ÁNANDA KANDINÍ DÉVÍ DÁSÍ, BHARADVÁDŽA DÁS,
BHAJKA BOB VARGA, DHRIŠTADJUMNA DÁS, BHAKTIN DORIS DRIENOVÁ, HÉMALATÁ THÁKURÁNÍ DÉVÍ DÁSÍ,
BHAJKA JAN MAREŠ, KAVITÁ DÉVÍ DÁSÍ, MATÍ DÉVÍ DÁSÍ, BHAJKA MICHAL MACHÁČEK, NARÁKRITI DÁS,
NITJA LILÁ DÉVÍ DÁSÍ, BHAJKA OLDŘICH JANOTA, ÓMKÁRA RÁDHÁ DÉVÍ DÁSÍ, BHAKTIN PÁLINÍ KLIMKINA,
BHAJKA PATRICK KLEN, PRAHLÁD NRISINHA DÁS, PRÁN GOVINDA DÁS, PUNJA PÁLAKA DÁS, PÚRNAHUTI DÉVÍ DÁSÍ,
RÁDHIKÁ SUNDARÍ DÉVÍ DÁSÍ, RÁSABIHÁRI DÉVÍ DÁSÍ, SARÓDŽINÍ DÉVÍ DÁSÍ, BHAKTIN VALERIE ČUŽNĚTOVÁ

V časopise jsou použity obrazové podklady z BBT
Čtvrtletník Atma, 1. ročník, č. 1
Vydáno v červnu 2018
Registrační číslo MK ČR E 16036

Príspevky na vydávání časopisu můžete zasílat na adresu vydavatele nebo na účet časopisu:
2401331184 / 2010

Kde nás najdete

Centrum pro védská studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009
www.harekrsna-luzce.cz

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01,
tel. 317 796 008, 603 700 512
www.krisnuvdvur.cz

**Hare Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00,
tel. 603 205 991
www.facebook.com/harinama.mandir

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Durdákova 34, Brno sever, 613 00
tel. 604 472 982, 731 445 474
www.bhavan.cz

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutotín 7, Kostelec na Hané, 798 41
tel. 731 154 233
www.facebook.com/cakralutotin

Kazatelské centrum Hari-dhám,
tel. 603 958 447
www.haridham.cz

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Soukenická 27, Praha 1
tel. 605 700 872
www.govindarestaurace.cz

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8
tel. 284 823 805
www.govinda-vegclub.cz

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365
www.balarama.cz

Góvinda, Pavelčákova 5/13, Olomouc
tel. 604 259 930
www.govinda-olomouc.cz

Góvinda, Husova 464, Benešov
tel: 731 761 831
www.govindabene.cz

Hare Krišna,

máte před sebou zbrusu nové číslo nového časopisu. Zrodil se ze staré dobré Náma Hatty, která po 22 let přinášela svým čtenářům inspiraci do duchovního života, příběhy slavných oddaných i praktické realizace z každodenního života.

Bhaktivaibhava Svámí, duchovní učitel a zástupce GBC pro Českou republiku, přišel s nápadem, ať se okruh čtenářů rozšíří i o ty, kteří toho zatím o vědomí Krišny příliš nevědí.

Oddaní a přátelé Krišny, kteří se s vědomím Krišny již setkali, základní informace mají a teď je jen na nich, jak s nimi naloží. Je tady ale ještě spousta dalších, kteří nejen že nevědí, ale třeba ani netuší, jak úžasné věci jim může duchovní život nabídnout.

Když se totiž vědomí Krišny – poznání o duši, vlastním já, a poznání o Nejvyšší Duši a jejich vzájemném vztahu – pěkně vysvětlí, je přitažlivé a příznivé pro každého. A tak se pokusíme zacílit nejen na naše stálé a úžasné čtenáře, z nichž mnozí časopis Náma Hatta, ze kterého ATMA vychází, odebírali od samého počátku, ale i na nové a další.

Přitom ale původní ztratit rozhodně nechceme. Vždyť jsou svědky té neuvěřitelné a až dobrodružné proměny, kterou Náma Hatta od svých prvopočátků prošla. Od pár cyklostylovaných černobílých listů po barevný časopis

na křídovém papíře. A teď i s velice krásnou a profesionální obálkou navrženou a vytvořenou Bhaktivaibhava Svámím.

Prosíme o požehnání, ať se nám daří úspěšně šířit poznání dávných Véd i o tom, jak toto poznání s úspěchem aplikovat do života ve 21. století. Rovněž vítáme jakoukoliv pomoc i dobře míněnou radu.

A já budu jen dál se zvědavostí sledovat, kam se časopis – kterému se za těch osm let, co se o něj starám, dostalo tolik duchovní i materiální podpory – bude rozvíjet dál. A budu doufat, že ke „staré partě“ přibereme spousta dalších nových „partáků“...

Džalángí déví dásí

Zveme vás!

na **středeční program** v Góvindě,
od 18 hodin – Soukenická 27, Praha 1

na **nedělní hostinu** v chrámu Lužce,
od 14 hodin – Lužce 48, Karlštejn

a do dalších chrámů, středisek a restaurací
hnutí Hare Krišna po celé České republice

Átmá znamená „mysl“, „tělo“ a „duše“. Člověk v tělesném pojetí života si myslí, že átmá je tělo. Přeneseme-li se nad tělesnou úroveň a dostaneme-li se na úroveň mentální, znamená pro nás átmá mysl. Povýsíme-li se však na skutečně duchovní úroveň, bude átmá znamenat duši. Ve skutečnosti jsme naprosto duchovní. Podle našeho duchovního rozvoje se význam slova átmá mění.

Dokonalost jógy, A.Č. Bhaktivédánta Svámí

Musíš mě masírovat tak dlouho, dokud nezačnu být unavený

Při večerní masáži Šríla Prabhupáda někdy vstupoval do samádhi. Měl jsem z toho dost nahnáno, jednou mě totiž poučil: „Ty musíš masírovat tak dlouho, dokud nezačnu být unavený já.“

Udělal mi tento pokyn jednou během ranní masáže. Přeskakoval jsem tehdy z jedné partie jeho těla na druhou, aniž by mě k tomu vyzval. Několik dní to přecházel bez komentáře, ale pak mě za moji lenost pokáral.

Takže toho večera, kdy se během masáže dostal do samádhi, jsem začal propadat panice. Vždyť bylo možné, že ho budu masírovat celé hodiny, a on mi neřekne ani slovo, abych přestal. Obvykle to začínalo tím, že Šríla Prabhupáda zavřel oči. Jak čas nekonečně plynul, začínal jsem při masírování přitlačovat, aby

8. února 1975, ISKCON Honolulu, Havaj

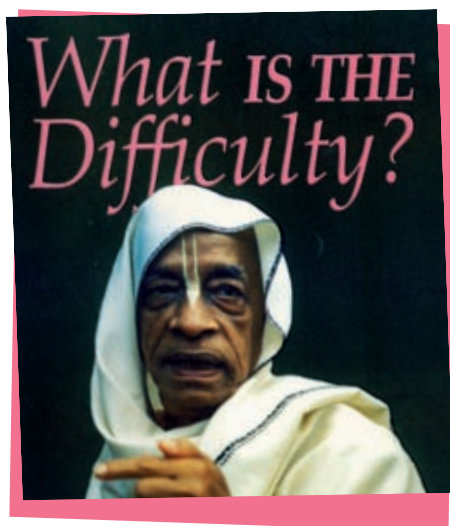
si všiml, že tam stále ještě jsem. Občas se zeptal: „Nejsi už unavený?“ Pokaždé jsem tvrdil, že nikoliv, ale pravda je taková, že párkrát jsem při masírování zaklímbal.

Někdy Šríla Prabhupáda zavíral oči při masáži nohou. V takových případech jsem na paty jeho nádherných lotosových nohou pokládal svou hlavu. Byl jsem nenasytý. Nestačilo mi, že jsem mu každý den masíroval nohy; chtěl jsem víc. Masáže končily tím, že mi Prabhupáda sladce řekl: „Dobrá, to stačí.“

Poté kouzlo pokračovalo. Pozoroval jsem, jak si Šríla Prabhupáda sedá, uchopí pokrývky a jedním pohybem současně pokládá hlavu

na polštář a pokrývky přetahuje přes hlavu. Nedokáží to bohužel popsat dost výstižně, ale byla to podívaná vrcholně roztomilá. Jindy říkal: „Nesnáším odpočinek. Je to naprostá ztráta času. Přál bych si, abych nikdy odpočívat nemusel. Jen mařím čas.“

Šrílo Prabhupádo, nakonec mi přeci jen došlo, co jste mě v těch laskavých lekcích učil. Když jste hovořil o svých prstech na nohou jako o „fingers“, což normálně znamená prsty na ruce, a ne jako o „toes“, jak se říká běžně, tak to opravdu bylo správně „fingers“. Děkuji vám, že jste mě nechal masírovat dvacet vašich „fingers“.

Nebýt Krišnovy milosti, byl bys už mrtvý

5. února 1975, ISKCON Honolulu, Havaj

Jednoho dne při nakupování zeleniny spolu s několika spřátelenými oddácnými mě ztráta mé ochranné bubliny přišla draho. Stali jsme se obětí dopravní nehody. Vraceli jsme se z obchodu, Hansávátar a dvě duchovní sestry, jedna s malým dítětem, já jsem seděl na před-

ním sedadle vedle řidiče. Vtom nějaké auto projelo na červenou a nabouralo do dveří u řidiče. Byla z toho řetězová bouračka čtyř aut, lidé z dalších třech vozů prolétli čelním sklem. Dveře na straně se otevřely a Hansávátar i já jsme jimi vyletěli ven. Přistál jsem na kostrči.

Dvě mátádží a dítě zůstaly v autě, které se roztočilo a téměř mě přejelo. Odvezli mě na oddělení první pomoci do blízké nemocnice. Bolesti dole v zádech přetrvávaly ještě celé měsíce poté.

Protože jsem tu noc byl v nemocnici, nemohl jsem Prabhupádu večer na-

masírovat. Na druhý den si mě našel Paramahansa Mahárádž a řekl: „Šríla Prabhupáda chce vědět, kde jsi byl včera večer.“ Vyprávěl jsem mu svůj žalostný příběh. Paramahansa se vrátil ke Šrílovi Prabhupádovi a vysvětlil mu moji situaci. Můj soucitný duchovní učitel pravil: „Oh! Zavolej ho sem.“

S bolestí v zádech jsem se dobelhal do Prabhupádova pokoje a pomalíčku složil svou poklonu. Se ztrápeným obličejem jsem se posadil před svého zářícího duchovního učitele.

„Co se stalo?“ zeptal se mě vlídným

zemřel. Byl jsem tehdy mladý a bezstarostný, a smrt bylo to poslední, co by mi přišlo na mysl. Kdyby tomu tak nebylo, nikdy bych lotosové nohy mého Gurudévy neopustil. Opakovaně se mi to snažil vysvětlit. Nakonec jsem přeci jen pochopil, že Šríla Prabhupáda říká absolutní pravdu. Byl to pro mě ten nejúžasnější zážitek, slyšet, jak můj soucitný guru potvrzuje znovu a znovu, že mě Krišna zachránil. Modlím se, aby mé chápání a víra v každé slovo Jeho Božské Milosti a každý jeho čin byly čím dál hlubší.

však jako velký les. Velkoměstský život je ve skutečnosti ještě nebezpečnější než život v lese.

Když člověk přijde do neznámého města, kde nemá přátele ani útočiště, žít tam je pro něj těžší nežli žít v lese. Na celém povrchu Země je mnoho velkoměst, a kamkoliv se podíváme, všude vidíme boj o přežití, který probíhá dvacet čtyři hodin denně. Lidé neustále pospíchají sem a tam v autech řídicích se více než stokilometrovou rychlostí, a to vytváří scénu tohoto velkého boje.

Velké město je jako velký les

hlasem. „Slyšel jsem, že jsi měl dopravní nehodu.“

Vyprávěl jsem mu podrobnosti o nehodě a on pozorně naslouchal.

„Ačcha!“ řekl. „Nebýt Krišnovy milosti, byl bys už mrtvý.“

„Ano, bylo to hodně hrůzostrašné,“ odpověděl jsem s nuceným úsměvem.

V následujících dnech jsem měl to štěstí být v Prabhupádově pokoji při různých příležitostech ve společnosti dalších oddaných. Prabhupáda po každé převedl rozhovor na mě. Velmi dramaticky zdůrazňoval: „Šrutakírta měl vážnou dopravní nehodu. Nebýt Krišnovy milosti, byl by už mrtvý.“

Napotřetí mi to v té mé zbedněné hlavě konečně došlo. Nebýt milosti Šríly Prabhupády a Krišny, byl bych

Během svého pobytu na Havaji Šríla Prabhupáda překládal pátý zpěv Šrímad Bhágavatamu. Příběh mé nehody spojil s tímto zpěvem následovně:

Šrímad Bhágavatam 5.14.1, VÝ-ZNAM: „Když se živá bytost ztratí v lese hmotného světa, v boji o přežití je jejím prvním úkolem nalézt pravého gurua, který je vždy zaměstnaný u lotosových nohou Nejvyšší Osobnosti Božství, Višnu. Chce-li někdo skutečně uniknout z boje o přežití, musí najít pravého gurua a přijmout pokyny u jeho lotosových nohou. Takto se může vysvobodit.“

Jelikož je zde hmotný svět přirovnáván k lesu, někdo může namítat, že moderní civilizace Kali jugy se nachází převážně ve městech. Velké město je

Člověk musí brzy ráno vstát a cestovat takovým autem smrtelnou rychlostí. Neustále hrozí nehoda a je třeba dávat velký pozor. Živá bytost sedící ve svém automobilu je plná úzkosti, a její boj není vůbec příznivý.“

Drahý Šrílo Prabhupádo, roky uplynuly jako voda. Nebezpečných situací, které mi zkřížily cestu, bylo za tu dobu mnoho. Přesto stále bloudím, aniž bych si uvědomoval, že „nebýt Krišnovy milosti, byl bych už mrtvý.“

Prosím dejte mi inteligenci, abych pochopil, jak naléhavé je se vám odevzdat. Až přijde smrt, chci mít oči své mysli upřené na vaše lotosové nohy. Nechci být zmítaný hmotnou energií. Je to příliš bolestivé.

...mimo chrám také pracovat nemohou

5. února 1975, ISKCON Honolulu, Havaj

Někdy se cítím jako v bublině iluzí. Přítomnost této bubliny je přímo spojená s tím, jaké je právě mé vědomí Krišny. Jako osobní služebník Šríly Prabhupády jsem byl ovšem obklopený bublinou ochrannou. Byl to úžasný benefit, který člověk dostává v blízkosti čistého oddaného. Bylo o mě dobře postaráno; nemusel jsem se starat, co budu jíst nebo kam složím hlavu. Můj pas, víza a letenky jako by se zjevovaly samy od sebe. Cestoval jsem kolem světa pětkrát, aniž bych se obával leteckého neštěstí. Koneckonců, sedával

jsem vedle nejčistšího oddaného Pána Vesmíru.

Bylo to záviděníhodné postavení a bohužel jsem se ho z vlastní vůle vzdal. Žil jsem na Havaji jako jeden z grihasthů mimo chrám a snažil se být „zapálený“ oddaný. Šríla Prabhupáda měl pro tuto situaci porozumění. Věděl jsem to, protože jednou ve Vrindávanu hovořil o ášramu grihasthů takto: „Je to velké dilema. Nemůžeme jim platit, aby žili v chrámu, ale mimo chrám také pracovat nemohou.“ 🙏

Govinda
shop

Soukenická 27

110 01 Praha 1

www.govindashop.cz

BHAKTI JÓGA

JE VĚDA, NIKOLIV SENTIMENT

*évan prasanna-manasó
bhagavad-bhakti-jógatah
bhagavat-tattva-vigjánam
mukta-sangasja džájaté*

Člověk, který se nachází v kvalitě ryziho dobra a jehož mysl byla osvícena stykem s oddanou službou Pánu, pak na úrovni dokonalého osvobození od hmoty obdrží pozitivní vědecké poznání o Osobnosti Božství. (Šrímad Bhágvatam 1.2.20)

V Bhagavad gítě (7.3) se praví, že z mnoha tisíců obyčejných lidí jeden požehnaný člověk usiluje o dokonalost v životě. Lidé jsou většinou ovládnuti kvalitami vášně a nevědomosti, a proto je neustále zaměstnávají chtíč, touhy, žádostivost, nevědomost a spánek. Mezi mnoha takovými zvířaty v lidské podobě se ve skutečnosti najde jeden člověk, který si je vědom zodpovědnosti lidského života, a proto se snaží přivést život k dokonalosti tak, že se řídí předepsanými povinnostmi. A z mnoha tisíců osob, jež takto dosáhly úspěchu lidského života, může jeden vědecky znát Nejvyšší Osobnost Božství, Šrí Krišnu. V téže Bhagavad gítě (18.55) se rovněž uvádí, že vědeckému poznání Šrí Krišny lze porozumět pouze prostřednictvím procesu oddané služby (bhakti jógy).

Totéž se potvrzuje výše. Žádný obyčejný člověk, ba ani ten, jenž dosáhl úspěchu v lidském životě, nemůže znát

vědecky či dokonale Osobnost Božství. Dokonalost lidského života nastává, když osoba dokáže porozumět tomu, že není výplodem hmoty, ale že je ve

skutečnosti duší. A jakmile pochopí, že nemá s hmotou nic společného, okamžitě přestane se svým dychtěním po hmotě a ožije jako duchovní bytost. Takové dosažení úspěchu je možné tehdy, když se povznese nad kvality vášně a nevědomosti nebo jinými slovy, když je na základě svých kvalifikací skutečným bráhmánou.

Bráhmána je symbolem sattva guny, kvality dobra. Ostatní, kteří nejsou v kvalitě dobra, jsou buď kšatrijové, vaišjové, šúdrové nebo méně než šúdrové. Bráhmanská úroveň je díky dobrým vlastnostem nejvyšším stavem lidského života. Nikdo tudíž nemůže

být oddaným, dokud se nekvalifikuje alespoň na bráhmánu. Oddaný je bráhmánou již svým jednáním. Tím to však nekončí. Výše se poukazuje na to, že bráhmána se musí stát vaišnavou, aby se opravdu nacházel na transcendentální úrovni. Čistý vaišnava je osvobozená duše, a je transcendentální dokonce i postavení bráhmány. Na hmotné úrovni je dokonce i bráhmána podmíněnou duší – přestože se totiž na bráhmanské úrovni realizuje pojetí Brahmanu nebo transcendence, chybí zde vědecké poznání Nejvyššího Pána. Za účelem poznání Osobnosti Božství, Krišny, je nutné překonat bráhmanskou úroveň a dosáhnout stádia vasudéva.

Proces bhakti jógy není výmysl nebo spekulace. Je to věda. Tento verš prohlašuje – bhagavat tattva vigjánam: „Člověk obdrží vědecké poznání Osobnosti Božství.“ Vigjána znamená „věda“. V matematice platí výrok „dva plus dva se rovná čtyřem“ za všech okolností. Nemůžete na základě svého rozmaru tvrdit, že dva plus dva se rovná pěti. Ne. Matematika je věda, a proto ať jste v Americe, v Indii nebo v Anglii, zjistíte, že se všichni shodují na tom, že dva plus dva jsou čtyři. Ani Boha si nemůžete představovat, jak vás napadne. V dnešní době mnozí lidé hlásají: „Můžete si představovat svého Boha a já si mohu představovat svého.“ Ne, nepřipadá v úvahu, že bychom si ohledně Boha mohli něco vymýšlet. Jak se uvádí na tomto místě, vědeckou pravdu o Bohu může pochopit jen osoba, která je mukta

sanga, osvobozená od styku s hmotou. Tato osoba, transcendentální nižším kvalitám přírody, je osvícená a raduje se (prasanna manasah). Dokud podléháte kvalitám nevědomosti a vášně, není možné hovořit o nějaké radosti či osvícení. Proto je třeba dospět na úroveň čistého dobra.

V předchozím verši stálo: čéta étaír anáviddhan sthitan sattvé prasídati: „Jakmile se srdce osvobodí od vášně a nevědomosti a spočine v dobru, člověk začíná být šťastný.“ V té chvíli je schopen vidět, jak hloupé je, když lidé těžce pracují jako kočky a psi, a to jen kvůli hmotnému prospěchu. Lidský život je určený pro pochopení Boha (athátó brahma džigjásá). Hloupá zvířata nemohou Bohu porozumět, ale lidské bytosti ano, neboť mají rozvinuté vědomí.

Abyste však to rozvinuté vědomí mohli správně využít, musíte se povznést na úroveň dobra. Studium přírody pak pochopíte, že kvůli tomu, aby člověk získal hmotné nezbytnosti, nemusí příliš těžce pracovat. Ptáci i zvířata získávají jak jídlo, tak partnery, mají i svůj způsob ochrany a hnízdo nebo díru, ve které spí. Dokonce i o mravenec je postaráno. Když se posadíme na zahradě, všimneme si, že i mravenec má rodinu, domov, jídlo – zkrátka všechno. Všichni od mravence až po slona dostávají svoje životní nezbytnosti. Kdo jim je dodává?

Osoba v kvalitě dobra se otáže: „Dodává-li Bůh životní nezbytnosti všem 8 400 000 druhům, proč se ty takzvané civilizované lidské bytosti kvůli těmto věcem tak těžce pachtí? My máme větší inteligenci než zvířata, náš zápas

o přežití by měl být tedy snazší než jejich. Navzdory tomu je náš zápas těžší. V jaké to žijeme civilizaci? To není civilizace. Každý chce mírumilovný, klidný život, ale moderní společnost místo toho všechny nutí pracovat jako osly ve dne v noci, jen aby mohli lidé uspokojit čtyři základní nezbytnosti života – jedení, spaní, rozmnožování a obranu. Ale ani pak nejsou tyto věci jisté. Když jsem před příjezdem do Ameriky žil v Indii, domníval jsem se, že Amerika je velmi bohatá země, a její obyvatelé tím pádem nemají potíže s jedením, spaním a tak dále. Američané však vytvořili civilizaci, v níž je jistá skupina populace donucená spát na ulici nebo v parku, nemá pořádné obléčení, dostatek jídla ani ustálený pohlavní život. V takové „civilizaci“ jsou lidé neustále rozrušení a plní úzkosti. Jak potom mohou porozumět Bohu?

Pro porozumění Bohu je nutné nejprve dospět do stádia pokoje. Poté, až porozumíme Bohu, budeme prasanna manasa, vždy plní radosti. Stát se šťastným je možné pouze praktickým cvičením bhakti jógy, žádným jiným procesem. Existuje také mnoho jiných jógových systémů – karma jóga, gjána jóga, dhjána jóga, hatha jóga. Každé úsilí o duchovní osvícení je určitým druhem jógy. Pravá jóga je nicméně bhagavad bhakti jóga, oddaná služba Nejvyššímu Pánu. Krišna tedy v Bhagavad-gítě (6.47) říká:

*jóginám api sarvéśán
mad gaténántar átmaná
śraddháván bhadžaté jó mán
sa mé juktatamó matah*

„Ze všech jógích je ten, který se ke Mně neustále upíná s velkou vírou a v nitru myslí na Mě a který Mi vždy prokazuje transcendentální láskyplnou službu, se Mnou nejdůvěrněji spojen jógou a stojí ze všech nejvýše. To je Můj názor.“ Prvotřídní jógí je oddaný, jenž neustále myslí na Krišnu ve svém srdci zpíváním Hare Krišna mantry – Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna

**Dokonalostí lidského života je pochopit,
že člověk není hmotou, ale duší**

Krišna, Hare Hare/ Hare Ráma, Hare Ráma, Ráma Ráma, Hare Hare. To je bhagavad bhakti jóga. A jestliže dělá oddaný pokrok a řídí se všemi pravidly, pak jednoho dne pozná Boha v pravdě a stane se prasanna manasa, neboli osvěceným, radostným a osvobozeným od veškerého nářku a žádostivosti.

Bůh není tak laciný. „Jen pojdte,“ lákají nás podvodníci, „já vám ukáži Boha. Nemusíte následovat žádná pravidla.“ Lidé, kteří chtějí Boha lacině, se tedy nechají snadno podvést a existuje mnoho podvodníků, kteří toho využijí. Skutečný proces poznání Boha je věda. Dejme tomu, že někdo prohlásí: „Já tě naučím chemii za pouhou sekundu. Dej mi peníze.“ Nebo: „Já tě během chvíli naučím matematiku. Zaplat mi.“ Budete s takovými nemožnými návrhy souhlasit? Proč je tedy těmto darebákům dovoleno klamat lidi, kteří pak věří, že mohou Boha pochopit tak laciným způsobem? Bhakti jóga je věda, ne sentiment.

Rúpa Gósvámí nás učí:

*šruti smriti puránádi
pañčarátra vidhim viná
aikántikí harér bhaktir
utpátájaiva kalpaté*

Mnoho darebáků působí ve společnosti rozruch, jelikož předstírají, že porozuměli Bohu, aniž by se přitom opírali o védskou literaturu, zjevená písma. Tato zahrnují šruti, jako jsou čtyři Vědy a Upanišady, smriti, jako je Bhagavad gítá, Purány jako Šrímad Bhágavatam, a pañčarátry jako Nárada pañčarátra. Porozumět Bohu je velká věda. Jak můžete ignorovat autoritativní knihy poznání a vymýšlet si proces poznání Boha?

Každé náboženství bez opravdu vědeckého, filozofického porozumění Bohu je proto pouhý sentiment. Není to náboženství. A filozofie bez náboženství je pouze mentální spekulace. Jinými slovy, filozofie, jež neodpovídá na konečné otázky – Co je Absolutní Pravda? Co je Bůh? – je k ničemu. Ná-

boženství a filozofie by měly jít ruku v ruce, abychom mohli vědecky pochopit, kdo je Bůh, jaký s Ním máme vztah, jaká je naše povinnost vůči Němu a tak dále.

Šrímad Bhágavatam od počátku zahrnuje všechna podvodná „náboženství“ a představuje bhagavat tattva vigjánu,

Ani Boha si nemůžete představovat,
jak vás napadne

pravou vědu o Bohu. Je nezbytné ji studovat, uvést do praxe a zrealizovat ji. Toto vědecké pochopení představujeme jako vědomí Krišny. Není určené pro sentimentalisty, ale pro ty, kteří opravdu chtějí přivést své životy k dokonalosti.

Dosáhnout dokonalosti a porozumět Šrí Krišnovi není snadné. Šrí Krišna sám uvádí v Bhagavad gítě (4.3):

*manušjánán sahasréšu
kaščid jatati siddhajé
jatatám api siddhánán
kaščin mán vétti tattvatah*

„Z mnoha tisíců lidí možná jeden usiluje o dokonalost a z těch, kteří dokonalosti dosáhli, Mě stěží jeden zná v pravdě.“ Navzdory tomu se však Krišna, jelikož je soucitný k podmíněným duším tohoto věku, zjevil jako

Pán Čaitanja a sám sebe volně rozdával. To je Jeho výsadní právo. Když se chce Krišna volně rozdávat, je to Jeho právo, a tím se celý proces velmi usnadňuje. Jinak není vůbec lehké Krišnovi porozumět. Vydělat milión dolarů například není zrovna snadné, nicméně jestliže máte štěstí a potkáte

někoho, kdo vám tuto částku jen tak daruje, je to něco jiného.

Rúpa Gósvámí proto oslavoval Pána Čaitanju jako nejvelkodušnější inkarnaci:

*namó mahá vadánjája
krišna préma pradája té
krišnája krišna čaitanja
námne gaura tvišé namah*

„Skládám uctivé poklony Nejvyššímu Pánu, Šrí Krišnovi Čaitanjovi, jenž je velkodušnější než všichni ostatní avatárové, dokonce více než samotný Krišna, neboť volně rozdávat to, co nikdo jiný předtím – čistou lásku ke Krišnovi.“ Budeme-li následovat Rúpu Gósvámího, můžeme porozumět Pánu Čaitanjovi. A s přízní Pána Čaitanji můžeme velmi snadno porozumět Krišnovi. 🙏

KRIŠNA AVATÁR

JAK VZNIKALA AUDIOKNIHA

Rozhovor s Džajgurudévem dásem (Jaromírem Němcem)

Prija Kírti: V květnu tohoto roku jsi měl pod hlavičkou svého vydavatelství NAMA Productions na veletrhu „Svět Knihy“ v Praze malý stánek s audioknihami pro děti, zejména sedmihodinové dramatické vyprávění z Krišna knížky od Šríly Prabhupády, „Krišna Avatár“. Audiokniha je k dostání v síti knihkupců, lze ji objednat on-line v ČR i na Slovensku, a je ke stažení i z internetu. Můžeš nám povědět něco o tom, jak tato audiokniha vznikala?

Džajgurudév: V devadesátých letech minulého století vydali oddaní na Krišnově dvoře audiokazetu s nahranými příběhy z Krišna knížky od Šríly Prabhupády. Vyprávěčem byl Ivo Kubečka, přítel oddaných a herec Divadla pod Palmovkou v Praze. Byla v tom i indická hudba. Kazeta se oddaným i přátelům oddaných líbila. Bohužel, vydala se jen v poměrně malém množství a pokračování se nedočkala. V té době jsem už měl své domácí nahrávací studio a nahrával bhadžany Bhaktivinóda Thákura a mahá mantru v západním stylu – nazval jsem tento styl Krišna folk – a vydával pak vaišnavské písně na audiokazetách pro oddané i přátele hnutí pro vědomí Krišny. Vydávání audiokazet bylo samozřejmě jen hobby. Jelikož jsem vystudoval pedagogiku a jsem rodilý mluvčí, živil jsem se tehdy jako učitel anglič-

Jiří Lábus a Džajgurudév dás

tiny na waldorfské škole v pražských Jinonicích. Učil jsem děti na prvním i druhém stupni ZŠ. Práce s dětmi v duchu kreativní waldorfské pedagogiky se mi moc líbila. V roce 2005 jsem shodou okolností waldorfskou školu musel opustit. Dostal jsem nabídku práce na plný úvazek na rektorátě České zemědělské univerzity v Praze, kde pracuji dodnes. Ale děti, kreativní práce s dětmi, respektive pro děti, mi chyběly. Cítil jsem, že jsem jim ještě něco dlužen. A tak jsem se rozhodl, že pro potěšení mého duchovního učitele a českých a slovenských dětí, a to ne jen dětí oddaných, začnu psát scénáře příběhů z Krišna knížky pro děti a nahrávat je – každý rok nový díl. Celý projekt trval deset let...

Prija Kírti: Proč jsi dal audioknize název „Krišna Avatár“?

Džajgurudév: V době, kdy vznikaly první díly, se v kině hrál hollywoodský velkofilm „Avatár“. „Avatár“ byl jakýsi modrý netvor se šlechetným srdcem mimozemšťana. Milióny lidí film viděly – já určitě ne. Krišna má namodralou barvu pleti, ale na rozdíl od odpudivého, smyšleného modrého netvora je Krišna nejkrásnější, všepřitažlivá Nejvyšší Osobnost Božství. Sama skutečnost, že slovo „avatár“ bylo takto zprofanováno, mne pobouřila. Když jsem měl

Nová audiokniha s obrázkovou přílohou.
K dostání v síti knihkupců a ke stažení
na www.audiolibrix.cz

všech deset dílů pohromadě, řekl jsem si, že slovu „Avatár“ vrátím původní význam, alespoň pro české a slovenské posluchače. Krišna je ve skutečnosti „Avatari“ – Ten, ze kterého všichni avatárové pocházejí. Ale název „Avatari“ by byl pro nezasvěcené matoucí.

Prija Kírti: Psal jsi scénáře, dělal dramaturgii, režii a střih. Jakou jsi měl techniku na natáčení?

Džajgurudév: Měl jsem čtyřstopé, později osmistopé digitální nahrávací, a dva nebo tři celkem kvalitní mikrofony – toť vše. Studiovou práci jsem se učil u pana Ing. Houdka, ve studiu OMNION v Dejvicích. V domácím studiu jsem pak dotáčel hudbu a zvuky, dělal mix a také digitální mastering. Později jsem dokoupil další přístroje a kvalitnější mikrofony.

Prija Kírti: Jak jsi si vybíral herce na nahrávání a kde jsi s nimi jednotlivé díly natáčel?

Džajgurudév: Mistr Ivo Kubečka a paní Alenka Kubečková, spolu se synem Michalem, se ochotně nabídli hrát hlavní role v prvním díle „Krišna přichází“. Ivoš Kubečka byl od začátku pilířem celého projektu. Bez něj by audiokniha Krišna Avatár nevznikla. Celému projektu propůjčil svůj nenapodobitelný hlas. První díl jsem natáčel na Malé scéně Divadla pod Palmovkou, kterou nám Ivo domluvil. Dajápara, Parama Karuna, Vrindávana Prijá a ještě dcera od Mandalí Bhadry se laskavě ujali svých rolí. Dajápara hrál v mnoha dalších dílech. Jako odchovanec Libereckého divadla, skvěle využil svůj talent a zkušenost pro Krišnu. Ve hře mi ale chyběl Brahmá – tak jsem s tebou tehdy dotočil Brahma. Bylo to v Rudné u Prahy.

Prija Kírti: Ano, vzpomínám na to natáčení:... „snad nás Višnu vyslyší, kdo ví?“...něco takového jsem řekl. V druhém, třetím a čtvrtém díle jsem tuším ale nehrál?

Džajgurudév: Druhý díl, „Krišna Gókulánandá“, jsem natáčel na Krišnově dvoře, v celkem improvizovaných podmínkách. Vypravěčem byla Alenka Kubečková. Oddané, kteří hráli v tomto i dalších dílech, jsem často jednoduše „pochytil“ na farmě. Většinou jsem se s nimi však předem dohodl. Ale když někdo vypadl, nepřišel na natáčení, vzal jsem prvního, kdo mi přišel takříkajíc do rány. V podstatě to znamenalo, že oddaný nebo oddaná „s přesvědčením“ přečetli svůj text do mikrofonu – nanejvýš pět minut mluveného slova. Někdy to byla jen věta, nebo dvě. Lóka Sáranga a Kamala Maňdžari déví, Jóga Májá déví a další se skvěle zhostili svých rolí. A pak tam byla malá Džáhnavi, Páliní a další děti oddaných z farmy Krišnúv dvůr a okolí. Děti se vyznamenaly i v dalších dílech, zejména v třetím a čtvrtém díle. Daly nahrávce zcela nový život. A extatické bhadžany oddaných ze skupiny Venu Gópál se do nahrávky skvěle začlenily.

Prija Kírti: Á propos bhadžany a vůbec muzika. Třetí a čtvrtý díl – tam jsou ty krásné písničky a hudební aranže od bhakty Jirky Muchy. Jak se ti podařilo získat do tvého projektu tohoto výjimečného skladatele, hudebníka a oddaného Krišny?

Džajgurudév: V první řadě – není to můj projekt. Je to projekt mého duchovního učitele, Šríly Prabhupády. Šríla Prabhupáda napsal Krišna knížku. Ne já. Já jsem jen adaptoval Krišna knížku do scénáře, hezky česky, zejména pro děti. Byla to adaptace pro děti, ale držel jsem se striktně Prabhupádovy Krišna knížky a desátého zpěvu Šrímad Bhá-gavatamu. Záměrně jsem také využíval jemné nuance českého jazyka – věčný Višnu je vyšňořil, Krišna je nejkrásnější, Ráma radost sama, atd. – aby svaté jméno zaznělo i v českých slovech. Když se můj duchovní bratr Jógéšvár Prabhu naposled setkal se Šrílou Prabhupádou v roce 1977, ptal se ho na obdobný projekt – adaptace příběhů o Krišnovi pro děti. Prabhupáda projekt posvětil a Jógéšvár Prabhu následně vydal ve svém vydavatelství Bala Books v angličtině řadu krásných knížek pro děti. Prabhupáda Jógéšvarovi řekl: „Co se v dětství naučíme, ve stáří jako když najdeme.“ Můj duchovní bratr Amala Bhakta Svámí vydal za posledních třicet let desítky skvělých audioknih v angličtině pro děti i pro dospělé. Jelikož se tedy nejedná o „můj“ projekt, ale projekt, který Prabhupáda osobně posvětil, kolem celého nahrávání se od začátku děly neuvěřitelné věci. Na křest a premiéru druhého dílu na Krišnově dvoře, na Džanmáštami 2007, přijel bhakta Jirka Mucha. Po premiéře za mnou přišel a nabídl mi, že udělá muziku a nazpívá písničky pro další

Autor projektu se svojí dobrou ženou Vrindávání déví dásí

díl. Jirka Mucha je virtuos, hraje dokonale na kytaru, sitár a klávesy, perkuse, je to hudební génius (říkám mu malý Mozart). Měl v Plzni také skvěle vybavené nahrávací studio, takže dělal i mix a finální mastering. A tak vznikl třetí díl: „Krišna Vrindávančandra“. Herce i vypravěče jsem nahrál, žel poněkud nekvalitně, na Krišnově dvoře. Ve čtvrtém dílu, „Krišna Giridhári“, byl vypravěčem naprosto skvělý Lóka Sáranga. Nahrávali jsme v plenéru, pod festivalovým stanem

na Krišnově dvoře, v naprosto improvizovaných podmínkách. Zajímavé bylo, že se natáčení zúčastnil i král Indradév, osobně, v podobě hřmění v pozadí nahrávky. Zejména díky krásným písničkám a hudbě Jirky Muchy je třetí a čtvrtý díl opravdovým nektarem pro uši a balzámem pro duši – alespoň tak to cítím já.

Prija Kírti: V pátém a následujících dílech už Jirka muziku nedělal. Teprve devátý a závěrečný, desátý díl, znovu nahrál Jirka Mucha, s krásnými písničkami a bhadžany...

Jedinečný vypravěč Jiří Lábus na veletrhu Svět knihy

Džajgurudév: Jirku Muchu po natočení čtvrtého dílu kontaktovali producenti bollywoodských filmů a na čas musel odjet skládat a nahrávat hudbu do jejich studia v Indii. Jelikož v třetím a čtvrtém dílu Jirka umístil latku velmi vysoko, je v pátém dílu atmosféra trochu jiná. Je to nejdelší díl a končí smrtí Kamsy. Ivo Kubečka, Alenka Kubečková a Miroslav Vrba měli obrovský podíl na dramatině. Šestý díl (scénář velmi vtipně napsal bhakta Oldřich Janota) a sedmý díl jsem nahrával s oddanými na Krišnově dvoře a v Takoníně. Krišnu, ve věku jauvana (jinošství) tehdy skvěle namluvil v té době dvanáctiletý Prahlád. Jeho maminka hrála vodníka a ty jsi hrál Varunadévu. Ve všech dalších dílech jsi hrál Krišnu a tvá manželka hrála Rukminí. Byl v tom záměr. Roli Krišny a Rukminí měli hrát oddaní a současně manželé. Dalo to celé Dvaraká líle Pána Šrí Krišny konzistenci a autenticitu. Když se do projektu zapojil Jiří Lábus, hrál jsi skvěle roli Krišny jako Jadunáta – krále jaduovského rodu.

Prija Kírti: Jak jsi dokázal do projektu dostat pana Lábusa, jednoho z nejpobulárnějších herců a vypravěčů pohádek pro děti v Čechách a na Slovensku, to je mi opravdu záhadou. Kde a jak ses s ním setkal?

Džajgurudév: Jak jsem se už zmínil – jelikož to byl Prabhupádův projekt, Prabhupádova Krišna knížka, děly se kolem projektu docela neuvěřitelné věci. V devadesátých letech minulého století jsem při rozdávání knih na vánočním maratonu nabízel Prabhupádovy knihy v kancelářích na Národní třídě v Praze. Byly tam i kanceláře Divadla Ypsilon a na schodech jsem náhodou potkal pana Lábusa. Dal jsem mu první díl Šrímad Bhágavatamu a on si jej vzal, dal mi příspěvek a řekl, že si knihu rád přečte. O nějakých sedmnáct let později jsem ho potkal na stanici tramvaje v Praze ve Vršovicích, kde jsem si v roce 2012 pronajal malý nebytový prostor pro mé nahrávací studio. Pan Lábus bydlí doslova za rohem. Pozdravil jsem ho a připomněl jsem mu, jak jsem mu kdysi dávno dal Šrímad Bhágavatam. Okamžitě si na název knihy vzpomněl, a tak jsem se s ním dal do řeči a pověděl mu o projektu Krišna pro děti. Řekl jsem mu, že vypravěčem je Ivo Kubečka. To pana Lábusa velmi potěšilo, neboť Ivouše zná jako kolegu už dlouhá léta. Zeptal jsem se ho tedy přímo, zda by byl ochoten se také zapojit do projektu. Poprosil mne, abych mu nahrávky s Ivoušem přinesl do Ypsilonky a nechal na recepci. On si je poslechne a dá vědět. Slovo dalo slovo. Ostatní už je slyšitelné v osmém, devátém a desátém díle – „Krišna Jadunát“, „Krišna Ačjuta“ a „Krišna, přítel oddaných“. Mám za to, že projev pana Lábusa působí přesvědčivě, i když není přímo oddaným Krišny. A umí vyprávět pro děti, například v roli Džambavána. Pan Lábus byl v roce 2004 s Oldřichem Kaiserem ve Vrindávanu, v rámci natáčení cestopisného seriálu ČT, a navštívil chrám ISKCONu. Celá věc okolo Krišny ho evidentně fascinovala a docela Krišnovi fandí...

Prija Kírti: Last but not least – ty obrázky od mátádží Ómkára Rádhy. Jsou až neuvěřitelně krásné.

Džajgurudév: V roce 2005 jsem měl nahrávací studio u táty v bytě v Nových Butovicích. Náhodou jsem se potkal u stanice metra s mátádží a jejím manželem Vladimírem. Bydleli tehdy o pár domů dál. Oba jsou absolventi Akademie výtvarných umění – Ómkára Rádhy v Minsku a Vladimír ve Lvivu. Tak mne napadlo se obou zeptat, zda by neměli zájem namalovat pro každý díl dva, čtyři, nebo i více obrázků. Nechtěl jsem, aby v audioknihách byly převzaté obrázky. Můj záměr byl vytvořit pokud možno zcela originální dílo. Mátádží Ómkára Rádě se nabídka spolupráce na projektu líbila a začala malovat malé obrázky ve stylu radžastánských miniatur na čtvrtkách A4 – každý rok namalovala naprosto úchvatné obrázky, do všech deseti dílů. Audiokniha není jen nektarem pro uši, balzámem pro duši, ale i oknem do duchovního světa.

Prija Kírti: Na závěr – máš v plánu vydat další audioknihy?

Džajgurudév: Ano. Příští se bude jmenovat „Krásný Bhágavatam“. Pracuji na prvním dílu. Bude o králi Paríkšitovi.

Prija Kírti: Budeme se těšit! 🙏

CHRÁMOVÁ KUCHYNĚ PÁNA DŽAGANNÁTHA

oběd pro víc než deset tisíc hostů na posezení. Džagannáthova kuchyně je vzorem v mnoha ohledech, ale tři mají speciální důležitost – zachovávání tradičních starodávných kuchařských postupů, vzdělávací program pro chrámové kněze a vysoce účinný způsob pro distribuci chrámového prasádam.

Město Purí – nazývané také Purí u moře, Džagannátha Purí, Níláčala a Šrí Kšétra – je považováno za rovnocenné Vrindávanu a Navadvípu (místě transcendentálního zrození Pána Čaitanji) jako dhám neboli posvátné místo. Po tisíce let velcí mudrci a jiné vznešené osobnosti přicházeli do Purí na své poutní cestě. Pán Čaitanja Maháprabhu si zvolil zůstat na tomto mís-

V posledních třech desetiletích jsem studovala stovky kuchařských umění, mnoho z nich bylo výjimečných, ale žádné tak velké jako kuchyně v Džagannáthově chrámu v Purí, v Orise. Úctyplná a gigantická kuchyně Pána Džagannátha odráží stoletou, a snad i tisíciletou tradici. Bez elektřiny nebo strojů, velké množství zručných kuchařů pracuje za svitu olejových lamp nad otevřenými ohništi sycenými dřevem.

Každý den připraví více než tisíc různých chodů a nabídnou je hlavním Božstvům – Pánovi Džagannáthovi, Subhadře Déví a Pánu Balarámovi. Po objednání jsou kuchaři schopni na určitý den připravit celý

Autorka článku se svým duchovním učitelem

tě posledních osmnáct let svých transcendentálních zábav na této planetě.

Ve Šrí Čaitanja čaritamritě Šríla Prabhupáda předává nějaké informace o chrámu. Současný chrám byl vybudován králem Anangou Bhímou a historici uvádějí, že tento chrám musel být postaven nejméně před dvěma tisíci lety.

Kněží zaměstnaní ve službě chrámu se nazývají pándové či panditové a jsou bráhmany. O vnější záležitosti chrámu se starají pálové. Pándové, kteří se začínají vzdělávat

a sedm je trochu menších. Krájení, mletí a další podobné činnosti se odehrávají v čele kuchyně na otevřeném prostranství nazývaném agana. Zbytek kuchyňského areálu tvoří mnoho malých skladišť.

V kuchyni je ohromujících 752 hliněných pecí na dřevo zvaných chulas. Každá má okolo 3 čtverečních stop na šířku a 4 stop na výšku. Pro uspořádání různých druhů hrnců se na povrch pecí s rozmyslem umísťují malé hliněné „koflíky“ zvané džhinky. Na povrchu pece na džhinkách spočívá

mohou jen udržovat oheň, donášet vodu z chrámových studní, umývat hrnce a naplňovat je různými ingrediencemi. Další dvě stě pomocníků zvaných tuniové nemohou vstoupit přímo do kuchyně, ale pracují v čele v aganě a jsou zaměstnaní v přípravě zeleniny, strouhání kokosů, zázvoru, drcení bylin a mletí koření.

Horké hrnce s jídlem do místa obětování zvaného bhóga mandapa přenášejí zvlášť určení bráhmani zvaní mahásvárové. Pro zvednutí hrnců udělají uzel na konci navlhčeného jutového lana a udělají smyčku okolo krku džbánů. Umístí hrnců do koše a vystaví komín až pěti hrnců a ty zavěsí na oba konce bambusové tyče, které nosí na ramenou.

Všichni sloužící v kuchyni začínají podstupovat výcvik ve dvanácti letech, poté, co získají bráhmanské zasvěcení a posvátnou šňůru. Dělají svou službu celý život nebo dokud nejsou na svoji práci už příliš staří.

Vaří se pořád ze stejných věcí, už po dva tisíce let. Musí být místní. Dnes široce rozšířené brambory, kapusta, rajčata, papája, květáky a páliové červené čili se nepoužívá. Ale rozmanitost není problém, neboť je tu k dostání mnoho druhů fazolí, dýní, melounů, listové zeleniny a rovněž spousta druhů koření.

K obětování předkládané jídlo se dělí na dvě kategorie: pakka – 54 druhů vařených zeleniny, dálů, rýže a kačóri; a sukka – 56 druhů „suchých“ preparací, jako jsou sušenky, sladkosti a tak dále.

Zeptala jsem se Šrí Samantha, co je nejdůležitější princip k soustředění mysli na službu chrámovým Božstvům. Říká: „Zprv, před začátkem vaření by se měla osoba dostatečně najíst a necítit hlad – k uschopnění mentální a fyzické síly – k dosažení maxima. A rada číslo dvě – během vaření pro Pána Džagannátha by se mělo neustále vzpomínat Jeho jméno, zábavy a kvality v náladě oddanosti. 🙏“

Vaří se pořád ze stejných věcí, už po dva tisíce let

ve věku dvanácti let, jsou nejdosazitelnějším zdrojem informací o chrámových záležitostech a tradicích. Nejvíce informací v tomto článku pochází ze dvou rozhovorů se starším pándou Šrí Kanu Čaranem Púdžá Pándou Samanthen. Protože do kuchyňské části mohou vstoupit pouze školení pándové, to, co se tu odehrává, si můžeme představit jen díky vyprávění pándy. Šrí Samanth popisuje kuchyň s detailní průzračností.

Kuchyňská část, umístěná mnoho stop nad hlavní vstupní bránou, Sinha dvára neboli Lví brána pokrývá zhruba jeden akr. Celá část zahrnuje devět kuchyní. Dvě z nich jsou větší než 2 500 čtverečních stop

kruh pěti nádob ve tvaru džbánů. Tři další nádoby jdou na otevřené místo nad nádoby k vytvoření druhé vrstvy a další nádoba jde na střed navrch. Dohromady všech devět hrnců tvořících pyramidu získává zároveň teplo a kouř z ohně pod nimi.

Další hrnce se nazývají kudias. Když se jídlo vaří v těchto neglazurovaných nádobách, jejich silné stěny se stanou velmi horké. Nádoby udrží obdivuhodnou teplotu. Jídlo uchované v nich vydrží horké 4 až 5 hodin.

V kuchyni denně pracuje jeden tisíc mužů. Pět set z nich má status vykonavatelů zvaných svárové a jen oni jediní mohou vařit na ohni. Tři sta pomocníků zvaných jógiové mohou vstoupit do kuchyně pomáhat svárům, avšak

WWW.RATHA-YATRA.CZ

RATHAYATRA

Festival Ozdobených Vozů

Průvod s ozdobeným vozem
centrem Prahy

Indický festival

Bohatý kulturní program
Občerstvení zdarma

NEDĚLE

15.07.2018

OD 12:00

PRŮVOD od 12 hod

Vstup zdarma

KULTURNÍ PROGRAM od 15 hod

Náměstí Republiky, Praha 1

Náměstí Republiky, Praha 1

Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

<https://www.facebook.com/RathayatraCZ>

VĚDECKÉ ZÁKLADY

VĚDOMÍ KRIŠNY

1. díl

Moderní vědci a zvláště genetičtí inženýři dnes zašli tak daleko, že by se mohlo zdát, jako by osud celého lidstva ležel v jejich rukou. Prohlašují, že v budoucnu budou moci člověka přizpůsobovat podle potřeb a požadavků.

Zmatená duše

Tento druh vědecké revoluce byl započat v roce 1543 publikováním heliocentrického modelu (koncepte planet obíhajících kolem Slunce) polského astronoma Koperníka. E. E. Snyder ve své knize Historie fyzikálních věd píše: „Od dob, kdy pochopení světa kolem nás je možné prostřednictvím vědy, je možné prostřednictvím vědy přizpůsobovat svět kolem podle potřeb člověka a tak svět vylepšovat. Hranice pokroku tak závisí už jen na člověku samotném a ne na Bohu. Bůh stvořil svět zahrnující základní přírodní zákony, které byly člověkem (vědci) obje-

ny, a proto víc nebyla obecná potřeba Boha, kromě významu osobního.“

Mým záměrem je dokázat, že Bůh je stejně nepostradatelný jako kdykoliv předtím a že další rozvoj samotné vědy závisí na pochopení tohoto faktu. Dosáhli jsme hranici technologických možností, kdy lidstvo, jehož nezávislost je základním kamenem vědeckého snažení, je ohrožováno svými vlastními výtopy. Je mnoho lidí očekávajících apokalypsu, ale ať už konec nastane prostřednictvím bomb, znečištění, osamocení z automatizace nebo jakkoliv jinak, je jisté, že základní chybou je pochopení, že lidstvo samotné zná odpovědi na všechny otázky.

Věda, tedy pozorování a hypotéza, je základním prvkem mechanismu myšlení. To, co ale chybí, je účel a hlubší intelektuální pozadí, na kterém tento poznávací proces probíhá.

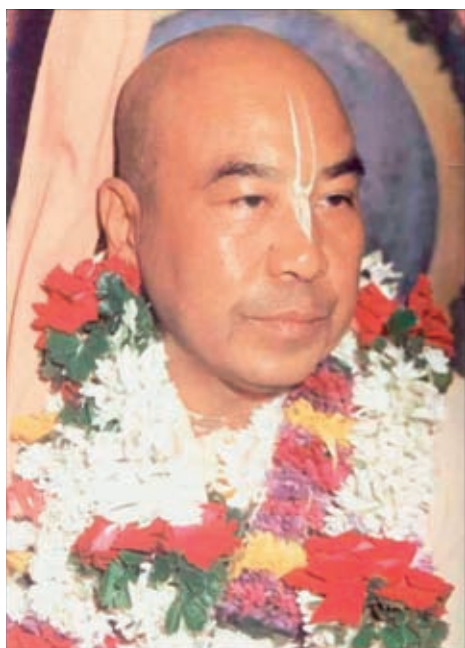
Vhodným slovem popisujícím historii vědy je slovo „revoluční“. Díky základním objevům a jejich pořadí bylo možné hodit přes palubu nejen autoritu církevní, která upálila Giordana

Bruna na hranici, ale i celkově a priori sestupný neboli odvozený způsob myšlení, stejně jako i toho, u koho hledá útočiště takto smýšlející – Šrí Krišnu, Boha samotného.

Není nutné tady vyjmenovávat průběh této intoxikující rebelie. Důležité je, že když to už jednou začne, nikdo to nemůže zastavit.

Tento text je především určen pro naše vědecké přátele. Místo zaměření svého vědomí na dočasné stroje by měl člověk zaměřit své vědomí na svrchovaného vědce, Šrí Krišnu, věda, že On je středobodem všech činností. Kolem společného středu může být nekonečný počet soustředěných kruhů, stejně tak se můžou zapojit do vědomí Krišny všichni vědci, filozofové, obchodníci, politici atd., udržující Šrí Krišnu uprostřed všech svých činností.

Vědomí Krišny je definováno jako „věčný vztah živé bytosti k Nejvyšší Osobnosti Božství; konečný cíl života – návrat zpátky domů, zpátky k Bohu; a proces vracení se zpátky do duchov-

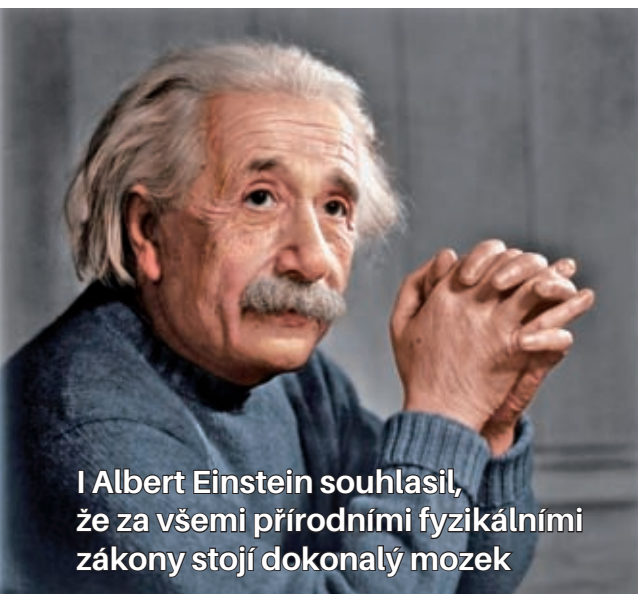
O autorovi

Bhakti Svarúpa Dámódara Svámí (1937 – 2006) se narodil v rodině vaišnavů (oddaných Krišny) v Manipuru v Indii. V roce 1961 získal červený diplom v oboru chemie na Univerzitě Gauhati a magisterský titul v oboru chemické technologie a chemického inženýrství na univerzitě v Kalkatě v roce 1964. Na Univerzitě Canisius v Buffale ve státě New York získal v roce 1967 doktorát v oboru chemie. Pak působil na katedře chemie Univerzity v Irvine v Kalifornii, kde získal doktorát v oblasti fyzikální organické chemie v červnu 1974. Byl také asistentem postgraduálního doktorandského výzkumu na Univerzitě Emory v Atlantě ve státě Georgia.

V roce 1980 přijal řád odříkání, sannjás.

ního světa.“ (A. Č. Bhaktivédanta Svámí Prabhupáda, Učení Pána Čaitanji).

Když nula stojí osamoceně, nemá žádnou hodnotu. Ale když před ni postavíme jedničku, stává se desítkou. Podobně žádné činnosti nemají hodnotu, pokud nezahrnují Krišnu. Tak můžeme porozumět, že jediná skutečná věda, která se má studovat a praktikovat, je věda o Krišnovi.

I Albert Einstein souhlasil, že za všemi přírodními fyzikálními zákony stojí dokonalý mozek

Svrchovaný vědec

Když pozorně a důkladně pozorujeme svět, vidíme, že všechno funguje pod dohledem nejvyššího rozumu. Všechno v přírodě je dokonale uspořádáno. Bez pečlivého plánování vědeckého a konstruktérského rozumu by bylo všechno ve zmatku. Je všeobecně známo, že každá akce má nějakou příčinu. Žádný stroj nefunguje bez toho, aby ho někdo obsluhoval. Moderní vědci jsou velice hrdí na automatizaci, ale i za tou stojí vědecký mozek. I Albert Einstein souhlasil, že za všemi přírodními fyzikálními zákony stojí dokonalý mozek.

Když ale mluvíme o rozumu a konstruktérovi, tyto pojmy implikují, že jde o osobu. Ty nemohou být neosobní. Člověk se může ptát, kdo je touto osobou? Je to Pán Šrí Krišna, nejvyšší vědec a nejvyšší konstruktér, jehož mi-
lostí celý vesmír funguje.

Pán Šrí Krišna říká: „Celý vesmírný řád podléhá Mé vládě. Podle Mé vůle se vše samočinně znovu a znovu projevuje a podle ní je na konci zase ničeno.“ (Bg 9.8)

Nyní se podívejme na několik ukázek Pánova stvoření a na základě posuzování těchto ukázkových aspektů může člověk rozvíjet schopnost ocenění a lepší pochopení existence nejmocnějšího rozumu Pána Šrí Krišny.

Slunce, které denně vidíme, je naše nejbližší hvězda. Její průměr je stonásobkem zemského a je od Země vzdálena 93 miliónů mil. Každý den Slunce zásobuje Sluneční soustavu obrovským množstvím tepla, světla a energie. „Jen velice malý zlomek slunečního záření, které dopadne na Zemi, je stejně stotisícnásobkem celkové energie spotřebované světovým průmyslem. Celková

energie, kterou Slunce vydává každou sekundu, by mohlo pohánět elektrický motor o síle jednoho kilowatu po dobu po dobu deseti biliónů (10×10^{12}) let. Jinak řečeno, celková energie, kterou Slunce vyzařuje každou vteřinu, je větší, než lidstvo dokázalo spotřebovat za celou svou historii.“ (Fred Hoyle, Astronomy Garden City)

A to je jenom jedna z nespočtu hvězd pohybujících se v prostoru všemi směry. Za pomoci hmotného vědeckého myšlení byly sestrojeny atomové, tepelné a termální elektrárny. Tyto mohou zásobovat teplem, světlem a energií v malém omezeném rozsahu, ale Pán Krišna zásobuje celou planetu neomezeným množstvím energie jenom z jediného slunce.

Pán Krišna říká: „Záře slunce, jež rozptyluje temnotu celého tohoto světa, pochází ode Mě, a stejně tak i záře měsíce a ohně.“ (Bg 15.12)

Planety obíhají kolem slunce systematickým způsobem, dokonce i v nejmenším atomu obíhají elektrony jádro v dokonalém pořádku.

Tedy od mikrosvěta atomů až po obsáhlé vesmírné objekty všechno funguje jako spleť, ale dobře naolajovaný hodinový strojek podle velikých fyzikálních a přírodních zákonů a principů. Vědci obdrželi mnoho uznání za zkonstruování vesmírné lodi, zatímco Krišna bez úsilí vytváří bezpočet gigantických vesmírných lodí, jako planety a hvězdy, které jsou dokonale vybaveny a udržovány.

V Bhagavad gítě Krišna říká: *gám ávišja ča bhútáni dhárajámj aham ódžasá* – „Vstupuji do všech planet a svou energií je udržuji na jejich oběžných drahách.“ (Bg 15.13)

Zákony stvořeny nejvyšším rozumem zůstávají dokonalé vždy a nikdy nejsou porušeny. Nikdy nevidíme slunce vycházet na západě a zapadat na východě. Překrásná duha, kterou pozorujeme, když slunce zasvítí na kapky padajícího deště, je viditelná díky zákonu odrazu, jenom když má pozorovatel slunce za zády. Stejně tak se opakují každým rokem období se svými specifickými projevy.

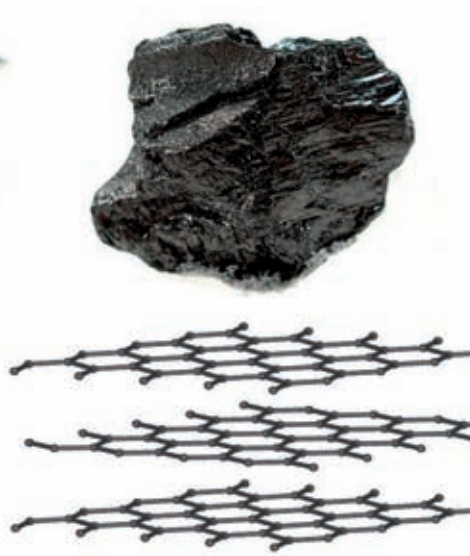
Teď se zaměříme na některé aspekty Pánova stvoření na molekulární úrovni. Chemici zjistili, že různé barvy květů jsou většinou tvořeny chemikáliemi zvanými antokyany, a různé vůně závisí od terpenů a terpenových základů. Molekulární mřížka těchto sloučenin je od velice jednoduchých struktur až po velice složité sítě. Kafr, kupříkladu, je terpenová sloučenina a typická vůně citrónu je tvořena molekulou zvanou limonín, který je jedním z nejjednodušších terpenů. Podobně typická barva mrkve nebo rajčat je tvořena molekulami zvanými karotenoidy, které jsou složitější terpeny.

Molekulární struktura každé jednotlivé vůně a barvy je úžasně jedinečnou a unikátní kombinací. Jen malá změna v pozici několika atomů v molekule, malá variace ve tvaru molekuly, nebo

jemná změna velikosti molekuly, může způsobit změnu barvy z oranžové na červenou, jemnou vůni změni na odpuzující zápach a sladkou chuť změni na trpkou.

Takhle můžeme pokračovat s nekonečným výčtem příkladů molekulárních struktur tak fantasticky a jemně uspořádaných, že chemici můžou jenom snít o nejkrušnějších a úžas-

Uhlí, grafit a diamant jsou tvořeny stejným prvkem, ale liší se uspořádaním krystalické mřížky

Na jedné straně najdeme nejmenší molekulu vodíku, která obsahuje jenom dva atomy vodíku, na druhé straně gigantické řetězce molekul jako proteiny a nukleové kyseliny (DNA a RNA), základní stavební prvky všech živých organismů, které obsahují nespočetné množství atomů, vyrobených pro konkrétní funkci. Stejně tak krystalická mřížka každé jednotlivé molekuly je unikátní.

Například krystalická mřížka chloridu sodného (běžné soli) je krychlová. Uhlí, grafit a diamant jsou tvořeny stejným prvkem – uhlíkem, a přesto zářivý a průhledný diamant je extrémně tvrdý, zatímco grafit je černý, měkký a neprůhledný. To je zapříčiněno rozdílem v krystalické mřížce těchto molekul.

V krystalické mřížce diamantu je každý atom uhlíku obklopen tetrahedricky čtyřmi dalšími atomy uhlíku ve vzdálenosti 1,54 Ångströmů (1 Ångström = 10 nm neboli 10^{-10} m). Naproti tomu v grafitu jsou tři vazby uhlíku posunuté tak, že leží ve stejném směru a čtvrtá vazba je k nim kolmá, což umožňuje spojení s atomy ve vedlejší vrstvě.

ných rukou a rozumu, který tvoří všechna tato úžasná umělecká uspořádání ve své laboratoři.

Vskutku, inteligence a schopnosti svrchovaného vědce, Šrí Krišny, jsou nepochopitelné (*ačintja*).

Podivuhodné výtvořy

Neexistuje žádný vědec, který by to mohl popřít. Jak se pak může jakýkoliv chemik zdržet ocenění podivuhodných výtvořů Nejvyššího Pána, Šrí Krišny. V Bhagavad gítě je psáno: „O Nejvyšší Osobě se má meditovat

jako o tom, kdo zná vše, je nejstarší, je vládce, je menší než ta nejmenší věc, je udržovatelem všeho, je mimo veškeré hmotné pojetí, je nepochopitelný a je vždy osobou. Zářívá jako slunce a je transcendentální, nad touto hmotnou přírodou.“ (Bg 8.9)

V nejlepším případě se vědci mohou jen pokusit napodobit nádherné umělecké dílo Nejvyššího Pána. A dokonce ani to nedovedou udělat správně, a většina jejich pokusů vede k selhání a zklamání. I když jsou částečně úspěšné, je to jen s největšími obtížemi.

Například profesorům R. B. Woodwardovi z Harvardu, držitelů Nobelovy ceny za chemii (1965) a A. Eschenmoserovi z Zurichu, trvala syntéza molekuly vitamínu B12 jedenáct let. Navíc bylo jen do tohoto malého projektu zapojeno devadesát devět dalších vědců z devatenácti různých zemí. (James H. Krieger, Chemical and Engineering News, 12. březen 1973, str. 16). Krišna však vytváří všechny tyto složité molekuly podle libosti.

Zajímavé však je, že když vědci po mnoha a mnoha pokusech neuspějí a nemůžou dosáhnout svého předsevzetí, vědomě nebo nevědomě se pak modlí k Bohu o pomoc. Nenaznačuje už to samotné existenci svrchovaného vědce, Pána Šrí Krišny, a přirozené podřízené postavení všech živých bytostí?

Typickým příkladem byla exploze na palubě raketoplánu Apollo 13 během pokusu o přistání na Měsíci 11. dubna 1970. Kapsle Apolla byla

Všechno v přírodě je dokonale uspořádané

vytvořena stovkami vědeckých a technických mozků a stála milióny dolarů. Nikdo nepředpokládal, že by tam mohlo dojít k explozi.

Když k tomu ale došlo a životy třech astronautů byly v ohrožení, ti, kteří se na misi podíleli, požádali všechen lid na planetě, aby se modlil k Bohu za šťastný návrat astronautů na Zem. Taková je skutečnost. V případě nebezpečí většina lidí tíhne k obrácení se na Boha, i když jindy na Něj zapominají.

Podívejme se na velice jednoduché a grafické příklady uměleckosti Pánova stvoření. Mezi nižšími formami živých bytostí vidíme, jak je sociální struktura velice dobře zorganizována.

Kupříkladu ve včelí kolonii trubci o královnou dobře pečují, zatímco dělnice sbírají celý den nektar z květů. Je úžasné, jak včely se svým malinkatým tělem dokážou nahromadit tak obrovské množství medu nejen pro sebe, ale i pro další živé bytosti. Takhle je celá kolonie hezky udržována.

Láskyplný vztah matky ke svým potomkům je zjevný dokonce i u velice malých forem živých bytostí. Během monzunů v tropických zemích, když prší záplavy deště, utíkají malí mravenci hledat úkryt s vajíčky svých larev na hlavách.

Pavouci tkají své úžasné sítě s dovedností architektů, které jim slouží jako úkryt a stejně tak jim umožní ulovit potravu k přežití. Housenky bource morušového produkují stovky metrů kvalitního vlákna, ze kterého utkají zámotek, který chrání larvu před změnou v motýla. Uvnitř malinkého semínka, které je ještě menší než hořčičné semínko, je schovaná potence celého obrovského banjánovníku.

Tímhle způsobem můžeme vidět úžasný řád stvoření Nejvyššího Pána, který tvoří, udržuje a ochraňuje všechny živé bytosti, velké nebo malé. Krišna říká: „Dále jsem, Ardžuno, semenem vzniku všeho, co existuje. Není bytosti – pohyblivé ani nehybné – která by mohla existovat beze Mne.“ (Bg 10.39). 🌱

KRIZE AUTORITY

KALI JUGA

Jednou ze základních charakteristik Kali jogy je krize autority v obecném pojetí. Tato neblahá situace vyvolala v moderní společnosti poslední doby nejrůznější snahy o nápravné tendence, snažící se odstranit a pozitivně vyřešit dysfunkčnost systému. Například je možno konkrétně zmínit problematiku anarchismu, feminismu či ateismu.

Všechny tyto – i když původně oprávněné a dobře míněné – snahy však bez nadsázky, jak čas ukazuje, připomínají řešení, kdy se s vaničkou vylévá i dítě. Je možné uvést ještě jeden příklad, drastičtější a možná tím názornější. Je to příklad, kdy lékař místo léčení nemocného oka vyjme oko celé.

Špatné vlády vyvolávají nepochybně nepokoje, společenské otřesy a revoluce. Skutečně smysluplná vize a koncepce mimo účel rebelské vzpoury ovšem anarchismu chybí. Vláda, má-li být kompetentní, si má být vědoma své skutečné zodpovědnosti a ne záměrně pěstovat ve svých obyvatelích zvířecí způsob života, aby je mohla lépe ovládat a manipulovat dle svých sobeckých a z celkového hlediska pochybných záměrů.

Zneužívání mužské autority vede k nestabilitě, reálné nespokojenosti žen a tím následnému (z)problematizování vedoucí mužské role. Rovnoprávnost na úrovni duše skutečně existuje, v pojetí mentální a fyzické pozice ovšem je rozdíl mezi mužem a ženou, z čehož vyplývá – z hlediska funkčnosti – požadavek spolupráce obou pohlaví dle svých přirozených schopností, a ne soupeření, které nikomu nemůže přinést životní uspokojení.

Nejen selhávání náboženských vůdců, ale i selhání celých věky deformovaných náboženských doktrín přivedlo lidi k ateismu, který se jim začal jevit jako rozumnější a přijatelnější. Ateismus je ovšem krátkozraká neschopnost vidět věci v širších souvislostech vedoucí společnost v konečném důsledku k nezodpovědnosti a nemorálnosti. Opravdové náboženství má mít na mysli skutečný vztah s Bohem respektováním uspořádání Jeho stvoření a tak kvalifikovaně reprezentovat Jeho vůli, a ne ji záměrně nebo z nedostatku informací překrucovat či zatajovat.

Prastará, či dokonce věčná vědecká kultura, zastoupená v současném světě knihami Šríly Prabhupády, dává nejen návod a inspiraci, jak zharmonizovat prostor okolo nás prostřednictvím vztahu s Bohem – Krišnou jako nejvyšší autoritou, ale hlavně možnost, jak dojít ke konečnému cíli lidské existence i v palčivých poměrech problémů naší současnosti. 🌱

GÍTÁ A GOLF

legenda o Bhagavánovi

Někdy si můžeme položit otázku: „Jaký vliv na veřejnost vlastně má to vše, co v ISKCONu děláme? Kde lze vidět nějaké výsledky?“

Od sedmdesátých let se v celé západní společnosti začalo bezprecedentním způsobem šířit vegetariánství a ISKCON v tom rozhodně hrál průkopnickou roli.

Tento životní styl začali postupně přijímat významní představitelé moderní americké kultury a následně ovlivnili širokou veřejnost, takže vegetariánství a veganství jsou dnes na Západě celkem běžné, hlavně ve velkých městech.

V popředí americké moderní kultury stojí film a jeho mekka – Hollywood. Mnohé osobnosti z Hollywoodu navštěvují losangeleskou restauraci

Govinda's, jak mi sdělili tamní oddaní. Od obliby prasádam se někteří dostali k tématům v našich knihách, které byly zpracovány ve filmu. Ale to poněkud předbímám.

Hrdina v nesnázích

Spisovatel Steven Pressfield zasadil Bhagavad gítu do románu z golfového prostředí *The Legend of Bagger Vance*, který vyšel v roce 1995.

Říká: „V Gítě dostává bojovník v potížích, Ardžuna, pokyny od Krišny, Nejvyššího Pána vesmíru, který přijal lidskou podobu jako Ardžunův vozataj. Místo bojovníka je tu golfový šampion (Ranulph Junuh) v potížích; místo jeho vozataje jeho caddy Bagger Vance.“

Autor si pohrává s angličtinou. „R. Junuh“ se v angličtině vyslovuje „Ardžuna“ a „Bagger Vance“, jeho caddy

(nosič holí) a rádce, je fonetickým přizpůsobením slova „Bhagaván“ (Šrí Krišna). 18 kapitol Gíty zastupuje 18 jamek golfového hřiště.

Těchto paralel je více a podrobně se jim věnuje kniha *Gita on the Green* Stevena Rosena (Satjarádže Prabhua). O té Madan Móhan Prabhu mimo jiné napsal ve své recenzi na Amazon.com z 28. 12. 2000: „Větší úspěch, dosažený také v této knize, spočívá v tom, že čtenář, aniž by četl buď Gítu nebo *Bagger Vance*, může po přečtení této knihy získat jasné pochopení obou.“

Podle románu pak režisér Robert

Redford natočil v roce 2000 stejnojmenný film s Mattem Damonem, Charlize Theron a Willem Smithem v hlavních rolích. V ČR byl promítán pod názvem „Legenda o slavném návratu“, ovšem bez větší reklamy.

Oficiální text distributora o něm praví: Psal se rok 1916 a zdálo se, že na straně mladičkého Rannulpha Junuha jsou všichni svatí. V Savannah, ve městě, kde žil, byl golf milovaným sportem a on se s golfovou holí v ruce snad narodil. Pak přišel povolávací rozkaz a ze zákopů I. světové války se vrátil zcela jiný mladík.

Robert Redford režisérem Willa Smithe v roli Bagger Vance

Jako by mu utrpení, kterého byl svědkem, stálo v nastoupené cestě. Opustil svou dívku Adele, někdejší dům i golfové hřiště a obklopil se lidmi stejně ztracenými v životě jako on sám.

Léta plynula a z Adele se stala dědička rozsáhlého, jenže krachujícího golfového komplexu. V době hospodářské krize je pro ni uspořádání velkého turnaje jedinou záchranou. Dva velké hráče – Hardyho Greavese a Bobby Jonese – získala. Chyběl jí jen domácí soupeř. Nebylo jednoduché Rannulpha přesvědčit, aby nastoupil. Nikdo mu moc šancí nedával. Opravdu v něj věřil jen malý Hardy. Ten se s odstupem času stal vypravěčem příběhu o třech turnajových dnech, v nichž se v Savannah objevil golfový „anděl strážný“ jménem Bagger Vance, aby vrátil život svému

chráněnci Rannulphovi a poznamenal osudy všech přítomných.

A tak jako je Gítá klíčovým dějem Mahábháraty, jsou rozhovory a trénink R. Junuha s Baggerem Vancem klíčovými pasážemi románu a filmu. V obou případech dochází k vnitřnímu přerodu hlavního hrdiny a vítězství jako jeho přirozenému následku.

To je tedy jeden z příkladů, jak lze šířit poselství Gíty v dnešní době. Šríla Prabhupáda k tomu řekl: „Měli bychom informovat svět o poselství Gíty. Ten, kdo to dělá, je na úrovni skutečné jógy.“ (přednáška z Bg, 5. a 17. 9. 1966)

Z toho vyplývá, že S. Pressfield, R. Redford, S. Rosen, jejich asistenti a ti, co jednájí v tomto smyslu, jsou podle této definice skuteční jógi. Podle svých možností se můžeme zařadit mezi ně. ☪

Zasvěcení

Na Vjasá púdže Kadambý Kánany Svámího získala první zasvěcení bhaktin Sávitří z farmy Krišnúv dvůr – nyní se jmenuje Saróždžiní déví dásí. Saróždžiní je jedno ze jmen Šrímatí Rádhárání, která se zjevila z lotosového květu.

Saróždžiní déví dásí

Další prvozasvěcenou bhakti jóginkou je bhaktin Petra z Ostravska. Ta dostala jméno Púrnáhuti déví dásí, což znamená služebnice oběti, jež dělá vše dokonalým.

Púrnáhuti déví dásí

Do třetice byla z české játry zasvěcená Kavítá déví dásí, maminka bhaktin Amaly a manželka kuchaře z Góvindy na Palmovce, žáka Kadambý Kánany Svámího Hansy Avatára dáse. V jejím případě šlo již o zasvěcení druhé, bráhmanské.

Všem třem velice blahopřejeme a přejeme hodně štěstí v duchovním životě! (red.) ☪

Kavítá déví dásí

Hare Krišna naživo!

UČENÍ DĚJEPISU

Výuka skrze příběhy vznešených osobností

Když jsem svoje děti vyučovala doma prostřednictvím písem, neuvědomovala jsem si, jaký efekt na ně takové vyučování může mít, dokud nevyrostly, a já je viděla, jak filozofii vědomí Krišny prezentují ostatním a samy ji praktikují.

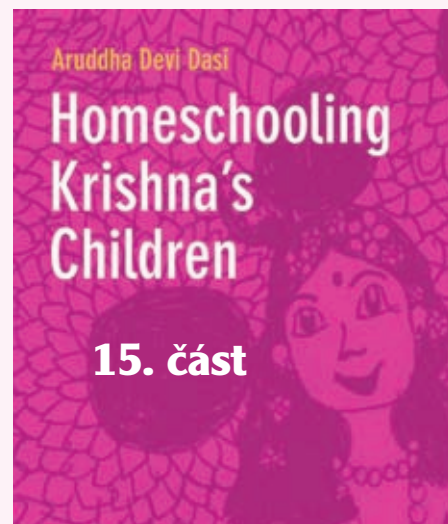
Není ani potřeba říkat, že studium Šrímad Bhágavatamu na ně mělo obrovsky pozitivní vliv. Kromě duchovního prospěchu, rozvoje charakteru a silné víry jim také dalo vzdělání v širokém spektru oborů. V této kapitole se pokusím vysvětlit, proč je dobré studovat s dětmi klíčové předměty prostřednictvím Šrímad Bhágavatamu ještě dřív, než se seznámí s „klasickými“ knihami. Zde se zaměřím na dějepis.

Co je opravdové vzdělání?

Získávání informací není v naší době tou hlavní výzvou. Mnohem důležitější a také složitější je umět zjistit zdroj informace, kriticky ho zhodnotit, rozhodnout se, co je užitečné, a potom to prezentovat spolu se svými vlastními realizacemi. Když tohle student umí, je považovaný za inteligentního a vzdělaného. Studium Šrímad Bhágavatamu právě takové vzdělání poskytuje.

Šríla Prabhupáda nás povzbuzoval ke studiu dějepisů prostřednictvím Šrímad Bhágavatamu. Říkal, že moderní dějepis může poskytnout detaily o historii vzdálené až tři tisíce let, ale Bhágavatam nám dává historii a kulturu celé planety za milióny let. Jak? Prabhupáda vysvětlil, že védská kultura byla kdysi rozšířená po celém světě. Starodávné jméno pro Indii bylo Bhárata a vztahovalo se na celou planetu.

„Indie, král nebo císař Hastinápuru, on byl vládcem. Ve védské literatuře je zmíněno sedm moří a sedm ostrovů. Císař byl vládcem celé Země a všude byla védská kultura. Všude

více nebo méně byla védská kultura, v oblasti dnes zvané Indie obzvlášť. Ale i v jiných částech. Evropané patřili k rodině kšatrijů a z nich vzešli Američané.“ (přednáška, 16. prosince 1973, Los Angeles)

Védská kultura se nazývá sanátana neboli věčná, a dokonce i dnes můžeme najít dávné pozůstatky této kultury. Například Naimišáranja v severní Indii je nejméně pět tisíc let stará. Víme to, protože právě tady se odehrála diskuse o Bhágavatamu mezi Šaunakou Rišim a tisíci světců. Naimišáranju dodnes navštěvují každý rok tisíce poutníků a v Indii je takových starodávných míst spousta.

Šríla Prabhupáda říkal: „Itihása znamená historie a puránání znamená dávná itihása. Všechna tvrzení neboli vyprávění popsána ve Šrímad Bhágavatamu jsou historické záznamy, nejsou to jen fantazie. Někdy takzvaní učenci a výzkumní studenti říkají, že

je to fantazie nebo něco smyšleného. Ne. Všechno to je historie. Tady se to říká, itihásam. Itihása znamená historie.“ (přednáška, 23. srpna 1971, Londýn)

Analýza životů vznešených duší

„Šrímad Bhágavatam amalam puránam. Amalam – bez poskvrny. Tahle purána, tato dávná historie světa, to je také historie. Stejně jako když Paríkšita Mahárádž proklel bráhmana. Byl králem, vládcem celého světa, a jak potkal svou smrt – tyhle věci jsou v této historii popsány, není to tak? Takže tohle je také historie. Ale není to běžná historie, ne dějepis, chronologická historie taková, jakou máme obvykle na mysli, ale je to historie nejvýznamnějších osob světa. Jako třeba Mahárádž Paríkšit. Je ten nejdůležitější, nebo alespoň jeden z nejdůležitějších králů světa. Příběh jeho smrti a života je historický fakt.“ (přednáška, 22. prosince 1969, Boston)

Bhágavatam nám dává nejenom historická fakta, ale také poskytuje podrobnou analýzu životů těchto velkých duší. Když děti studují takové příběhy, jež mají hluboké duchovní hodnoty – na rozdíl od příběhů o vůdcích v nedávné historii, kterým šlo jen o moc a celosvětový obdiv – rozvíjí při tom dovednosti logického uvažování a kritického myšlení. Materialističtí vůdci a vojáci jsou v průběhu časů zapomenuti a tak uvolní místo pro další éru historie.

Abyste mohl člověk pochopit jednání a motivaci Mahárádže Paríkšita, musí mít inteligenci a analytické dovednosti. Jeho život vyvolává hluboké otázky, které vyžadují hluboké odpovědi. Jako například – bylo správné, aby Mahárádž Paríkšit hodil světci kolem krku hada? A proč král neodvrátil kletbu, dokonce i když měl moc, aby to udělal?

Bhágavatam obsahuje historická vyprávění o spoustě svatých králů,

kterí vládli planetě v dávných dobách. Jedním z těchto králů je i Judhištira Mahárádž. Měl bezchybný charakter, nikdy nelhal a dodržoval náboženské principy. Lidé byli pod jeho vládou spokojeni, šťastní a dobře se jim dařilo a Matka Země, z vděčnosti za jeho čisté vládnutí, zásobovala jeho království hojnými přírodními zdroji. Bhágavatam také popisuje Prithu Mahárádže, Kapilu Muniho a Rišabhadéva, z nichž

Védská kultura byla kdysi rozšířená po celém světě

všichni jsou expanzemi Nejvyššího Pána a jejich učení je nejvyšším duchovním poznáním. Jsou zde i příběhy o svatých dětech, jako byl Prahláda Mahárádž, který nikdy neztratil víru v Krišnovu ochranu ani navzdory všem příkořím, nebo Dhruva Mahárádž, který díky svému odhodlání, jež nemá obdoby, spatřil už za šest měsíců Krišnu tváří v tvář.

Je tu i příběh o slonu Gadžéndrovi, který získal přízeň Pána Višnu díky svým upřímným modlitbám. Tyto modlitby přišly po silné realizaci, že ani členové jeho rodiny, ani jeho přátelé, i když jich je spousta, ho nemohou zachránit před útokem krokodýla – mohl být zachráněn jedině Krišnou.

Také je zde příběh o Kapilovi Munim, který vyučoval svoji matku filozofii

sánkhja, a tím ji osvobodil z hmotného světa. Na stránkách Šrímad Bhágavatamu vidíme, že všichni tito počestní králové a oddaní měli, zatímco vykonávali svou povinnost jako zodpovědní vůdci, jenom jeden cíl: ustanovit náboženské principy a podporovat vědomí Boha. To je povinnost každé hlavy státu a každé zodpovědné osoby. Na druhé stranu, Šrímad Bhágavatam nám dává také příklady králů, kteří kvůli své

chamtivosti a nepřiměřené moci selhali při ustanovení náboženských principů a byli definitivně poraženi Krišnou nebo Jeho zástupci. Takovým způsobem se můžeme učit jak z dobrých, tak špatných stran historie.

Obohacení intelektuálního života

Všechny tyto záznamy jsou opravdové historie velkých osobností, které žily v předchozích jugách. Nejsou to fikce, mytologie nebo nedávné výtvory, jak tvrdí někteří moderní učenci, ale transcendentální aktivity Krišny a Jeho oddaných, které mají vysvobodit podmíněné duše a vzít je zpátky do duchovního světa. Autor Bhágavatamu, Šríla Vjásadéva, je dokonalý, takže

i jeho obsah je prezentovaný dokonalým způsobem. Jakmile naše děti jednou pochopily historii Bhágavatamu, mohly pak pokračovat ve studiu sekulární historie se správnou perspektivou.

Studium historie znamená hledání zdroje všeho živého i neživého. Dokonce i něco neživého, jako je třeba mikrofon, má svůj zdroj, svou historii. Někdo posbíral všechny nezbytné součástky a poskládal je dohromady, aby naplnil účel dané věci, jmenovitě zesílil zvuk pro velké obecnstvo. Podobně má svou historii celé stvoření – kdo ho stvořil, jak bylo stvořeno a k jakému účelu slouží. Když tomuhle porozumíme, nejdůležitější věcí pak je používat stvoření k jeho zamýšlenému účelu. To je skutečné poznání. Pokud například strávíme všechny svůj čas tím, že se budeme snažit zjistit, jak byl mikrofon stvořen, rozebereme ho na kousky a budeme ho zkoumat, ale přitom ho nikdy nepoužijeme k účelu, pro který byl zamýšlen, pak je všechno to úsilí zbytečné.

Šríla Prabhupáda říkal, že moderní vědce nezajímá nalezení konečného zdroje všeho, ale jsou mnohem víc

zaujatí přírodními zákony a tím, jak fungují, a vidí zázraky v přírodních fenoménech kolem sebe. Tímto přírodním kouzlem jsou tak očarováni, že obvykle zapomínají, že to všechno bylo stvořeno Pánem.

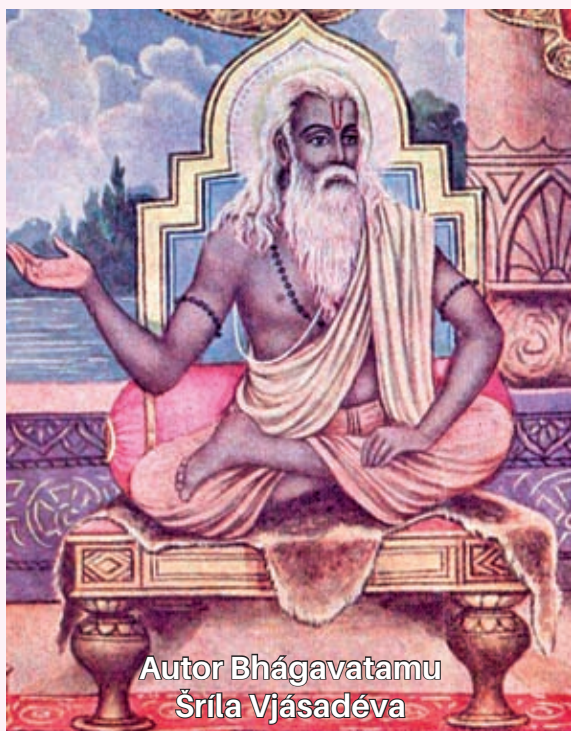
Šrímad Bhágavatam nás na druhé stranu učí, že Krišna je zdrojem všeho stvoření a jeho svrchovaným vládcem. Účelem tohoto dočasného hmotného stvoření je přivést nás do bodu odevzdání se Bohu, abychom se mohli vrátit zpátky k Němu. Šrímad Bhágavatam je transcendentální věda, díky které můžeme znát původ všeho, náš vztah s Bohem a naše povinnosti v souvislosti s blahem celé lidské společnosti.

Ve významu ke Šrímad Bhágavatamu 11.2.14. se dočteme: „Taková je neobyčejná síla bhágavatských příběhů na rozdíl od planých světských historických popisů, které v konečném smyslu ničemu neslouží. I když světští historici ospravedlňují svou práci argumentem, že se musíme učit z dějin, můžeme v praxi vidět, že světová situace nyní kvapem degraduje

do neúnosného konfliktu a chaosu, čemuž takzvaní historici jen bezmocně přihlížejí. Ale bhágavatští historici, kteří si s vírou vyslechli Šrímad Bhágavatam, mohou dávat dokonalé a mocné pokyny, jak navrátit světu mír a blaženost. Proto by ti, kdo chtějí obohatit svůj intelektuální život studiem historie, měli studovat historická vyprávění Šrímad Bhágavatamu. To jim přinese dokonalost intelektuálního a duchovního života.“

Šrímad Bhágavatam neboli Bhágavata Purána

V překladu znamená Přečasná nauka o Bohu a je jednou z osmnácti Mahá-Purán, jejímž hlavním tématem je bhakti, oddaná služba Nejvyššímu Bohu Krišnovi. Bhágavata Puránu sepsal před zhruba 5 000 lety Šrí Vjásadéva (Dvaipájana Vjása), který je podle Véd inkarnací Višnu, zplnomocněná pro literaturu.

Bhágavata Purána popisuje mnoho příběhů a událostí. Podle védské tradice se nejedná o mýty, nýbrž o skutečné historické události, které se odehrály nejen na této planetě, ale i na jiných místech ve vesmíru, v různých dobách (před mnoha milióny lety). Všechny tyto příběhy jsou vždy spojené s Krišnou, ať už přímo či nepřímo.

Bhágavata Purána má přívlastek „neposkrvněná Purána“, protože je považována za literární inkarnaci Boha. Je rovněž uznávána jako nejlepší ze všech Purán a dokonce jako nejvznešenější ze všech védských písem, protože sama o sobě stačí k plné realizaci Boha.

Wikipedia

JE VELKÉ ŠTĚSTÍ

mít syna oddaného

Jak čas plyne, jsme v komunitě oddaných svědky toho, jak se vyvíjíme, jak se v našich řadách objevují noví oddaní, nové rodiny, jak přichází na svět krásné šťastné děti, ale také, jak starší vaišnavové „stárnou“ a odchází z tohoto světa.

V letošním roce nás opustily dvě starší oddané. V lednu, na začátku roku, to byla Ananjá déví dásí (ve věku 81 let), a před několika týdny, ke konci května, paní Linhartová z Prahy (ve věku 91 let).

bhaktin Jiřina a bhakta Michal

Obě se připojily k hnutí Hare Krišna v pokročilém věku, nicméně svým nadšením a odhodláním nám ukázaly pěkný příklad toho, jak bhakti jóga není omezena věkem a je určena pro kohokoliv.

Ananjá déví dásí začala navštěvovat tehdejší Hare Krišna chrám v Praze na Zličíně, kde se účastnila pravidelných nedělních programů, slavností a festivalů. Velice rychle si získala náklonnost a přízeň oddaných svým pokorným přístupem a ochotou pomoci s vykonáváním různých služeb v chrámu. Několikrát týdně přicházela

v ranních hodinách do chrámu zdobit květinami oltářík s murti Šríly Prabhupády a po snídani vždy ochotně umývala použité nádoby a misky. Tuto službu si vzala „za svou“ a prováděla ji pravidelně, více než sedmnáct let.

Paní Linhartová byla rovněž pozoruhodnou duší. Její přirozená spontánní náklonnost k oddaným a ke Krišnovi byla inspirací pro každého, kdo s ní přišel do styku. Často zvala oddané k sobě domů, kde měla své Božstvo Krišny, rozdávala dárky, navštěvovala chrám a s nadšením zpívala Hare Krišna mahá mantru. Jedna z posledních

vzpomínek, která mi na ni utkvěla, byla, když jsem ji zahlédl z pódia při závěrečném kírtanu na programu v Praze v Ponrepu, kdy ve svých devadesáti letech povstala ze židle a začala radostně zpívat, tleskat a tancovat.

Každá z těchto žen vychovala několik dětí, byly příkladnými matkami, manželkami,

babičkami a paní Linhartová dokonce i prababičkou. Slavné je, že každá z nich přivedla na svět syna, který se stal oddaným Krišny.

Syn Ananji, Prán Góvinda dás, získal duchovní zsvěcení od Kadamby Kánany Svámího, stejně jako jeho maminka. V současnosti je mu 55 let a je aktivně zapojen v sankírtanovém hnutí. Můžete se s ním setkat při harinámových průvodech v Praze, kdy pravidelně doprovází oddané hrou na mridangu.

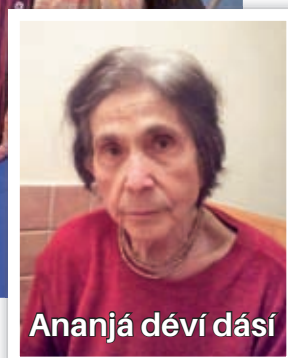
Jeden ze synů Paní Linhartové, bhakta Michal (51 let), je dlouhodobým příznivcem a oddaným Krišny, který žije se svojí rodinou v Praze.

Oba tito synové velice pěkným, příkladným a duchovním způsobem vyprovodili své maminky z tohoto světa.

Ve Védách je vysvětleno, že syn v rodině je velkým požehnáním. Pokud se stane oddaným Krišny, může vysvobodit tři až sto generací rodinných předků, kteří již odešli z tohoto světa, a také těch, kteří se v dané rodině teprve narodí. Záleží na úrovni oddanosti ke Krišnovi, kterou se mu podaří rozvinout. V sanskritu je pro označení syna použito slovo „putra“, což doslova znamená „ten, kdo dokáže vysvobodit své předky z pekelných životních podmínek“.

Prán Góvinda dás

Ananjá déví dásí

Už jste četli Krišna knížku?

Znalostní test z 12. kapitoly knihy Krišna, Nejvyšší Osobnost Božství

od A.Č. Bhaktivédánty Svámího Prabhupády

1. Jaké hudební nástroje si s sebou brávali pasáčci na pastvu?

- a) flétnu a trubku z buvolího rohu
- b) flétnu a sitár
- c) lyru a trubku z buvolího rohu

2. Za co pasáčci chytali opice?

- a) za nohy
- b) za uši
- c) za ocas

3. Na břehu které řeky si pasáčci hráli se žábami?

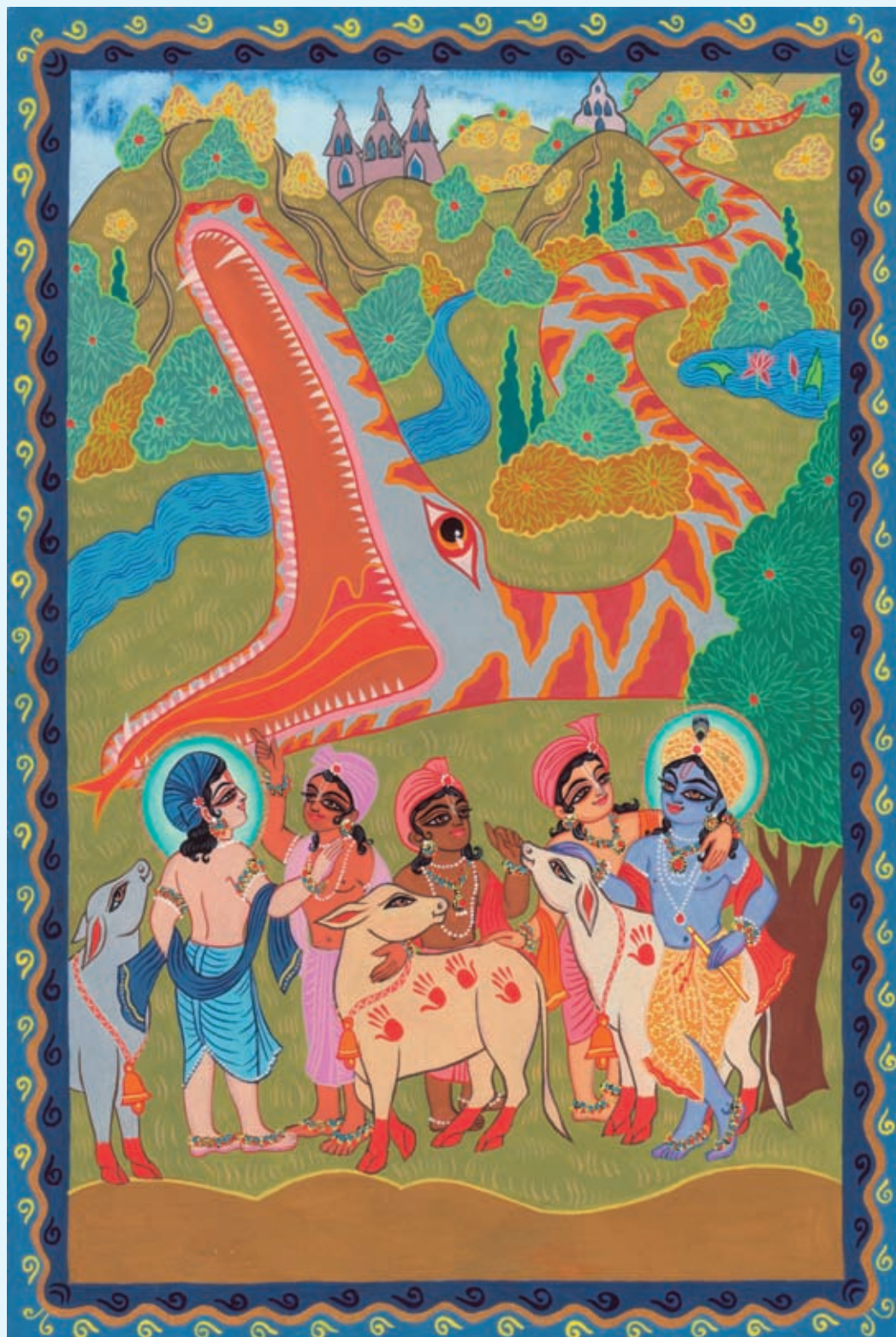
- a) Gangy
- b) Jamuny
- c) Vltavy

4. Na co démon Aghásura nesnel pohled?

- a) na to, jak Krišna pase telátka
- b) na to, jak si Krišna šťastně hraje
- c) sám na sebe

5. V co se démon Aghásura proměnil?

- a) ve velkého tlustého hada
- b) v obrovského štíra
- c) v malou myš

6. Obávali se démona Aghásury obyvatelé nebeských planet?

- a) vůbec ne, protože denně popíjejí nektar nesmrtelnosti
- b) ano
- c) tak trochu

7. Aghásura byl mladším bratrem...?

- a) Rávany a Kumbakarny
- b) Kansy a Pútany
- c) Pútany a Bakásury

8. Jak dlouhý byl Aghásura?

- a) skoro 13 km
- b) skoro 14 km
- c) skoro 15 km

9. Co měli ve zvyku Aghásurovi přátelé?

- a) jíst maso a pít víno
- b) jíst zeleninu a pít vodu
- c) jíst maso a pít krev

10. Co se dělo Aghásurovi poté, když se Krišna začal zvětšovat v jeho chřtánu?

- a) začal se dusit
- b) začal zvracet
- c) nic

11. Jak Krišna přivedl pasáčky a telátka zpátky k životu?

- a) za pomoci polobohů
- b) svým dotekem
- c) svým transcendentálním pohledem

12. Co se stalo s Aghásurovým tělem poté, když ho Krišna zabil?

- a) postupně vyschlo a zůstalo ležet na zemi s otevřenou tlamou pro zábavu všech pasáčků
- b) bylo spáleno na popel
- c) bylo zakopáno do země

13. Kolik let bylo Krišnovi a pasáčkům, když Krišna zabil démona Aghásuru?

- a) necelých deset let
- b) necelé tři roky
- c) necelých pět let ☸

MOJE PRVNÍ vaření pro Krišnu

Celou tuto událost jsem uskutečnila v absolutní nevědomosti rodičů.

Dne 31. 5. 2018 jsem uskutečnila své první vaření pro Krišnu. Byl to pro mě velmi emoční zážitek, na který nikdy nezapomenu. Plánovala jsem to asi týden, a původně jsem si myslela že ten velký den přijde 30., ale neměla jsem obrázek Pána Krišny a Prabhupády, a navíc jsem v předvečer dne „D“ zjistila, že nemám triko, které jsem si chtěla vzít. Když nadešel den „D“, měla jsem všechno připravené a naplánované už ráno, což znamená, měla jsem připravené oblečení, a celkem uklizeno v kuchyni. Musela jsem ten den jít do školy. Bohužel. Věděla jsem, že mamka přijde ten den pozdě a že budu mít dost času všechno stihnout. Když jsem přišla ze školy, tak jsem se osprchovala, vlasy jsem si zapravila do drdolu, zakryla šátkem a oblékla se do předem připraveného čistého oblečení.

Vařila jsem celkem čtyři chody. Mrkvovou raitu, palačinky s medem, jahodami a kešu oříšky, pohanku ozdobenou ledovým salátem a rajčátkem a rýži s paprikou. Nesměla chybět ani sklenice vody. Když jsem dovařila, tak jsem ozdobila všechny čtyři chody, poklidila jsem a přesunula jsem se do druhé místnosti i s jídlem pro Krišnu. Položila jsem jídlo před obrázek Pána Krišny a Prabhupády, posadila jsem se před jídlo a pronesla krátkou, ale upřímnou modlitbu: „Můj milý Pane, přijmi prosím toto jídlo.“ Několik minut jsem se zapálenou vonnou tyčinkou zpívala Hare Krišna mahá

mantru, poté jsem jídlo vrátila zpět do hrnců, umyla Krišnovo nádobí, vrátila jej na určené místo, umyla zbytek nádobí a uklidila kuchyň. Byla jsem potom ještě asi půl hodiny v jakési euforii a byla jsem moc šťastná, že jsem něco takového mohla uskutečnit.

Všechny recepty a postupy pro obětování jsem čerpala z kuchařky „108 receptů od Góvindy“. Je to tam moc hezky vysvětlené a popsáno. Bez této kuchařky bych tento počín neuskutečnila. Hlavně při vaření a obětování pamatujte na to, že nevaříte po své potěšení, ale pro potěšení Krišnovo.

Chtěla bych ještě podotknout, že toto byly nejkrásnější dvě hodiny strávené za plotnou v mém životě. Taký mám z vaření jednu vtipnou story. Když jsem rozdělávala sáček s pohankou, tak jsem trhla moc rychle a polovina pohanky se mi vysypala na zem, takže jsem ji sbírala po celé kuchyni. Ano... Měla jsem krásně uklizenou kuchyň, a pak jsem všude sbírala pohanku. Děkuji oddaným, že mi poslali tuto krásnou kuchařku a že mi k tomuto zážitku dopomohli. Byla to asi největší událost, kterou jsem ve své víře zatím spáchala.

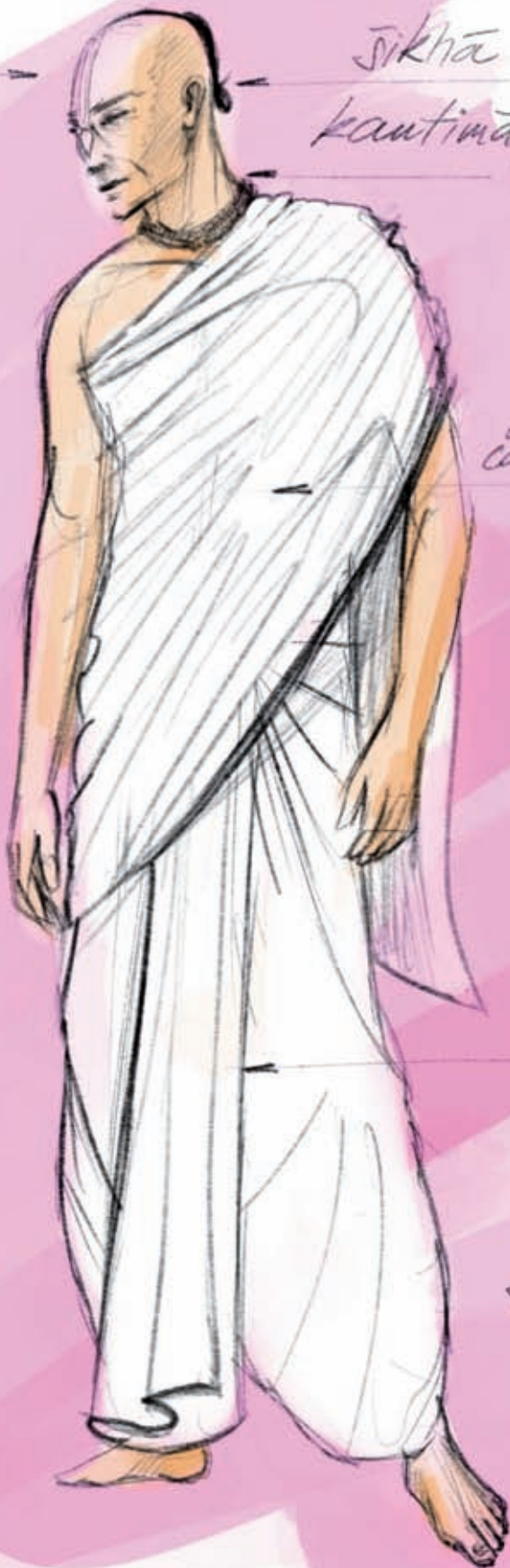
Vaše Džánakí

Je mi 12 let a toto byl můj příběh o vaření pro Krišnu. Hare Krišna! ☸

Vaišnavský odev

tilak

śikhā

kantimata

headpiece

(zdobenejší část
sare ušena &
pokrytí hlavy)

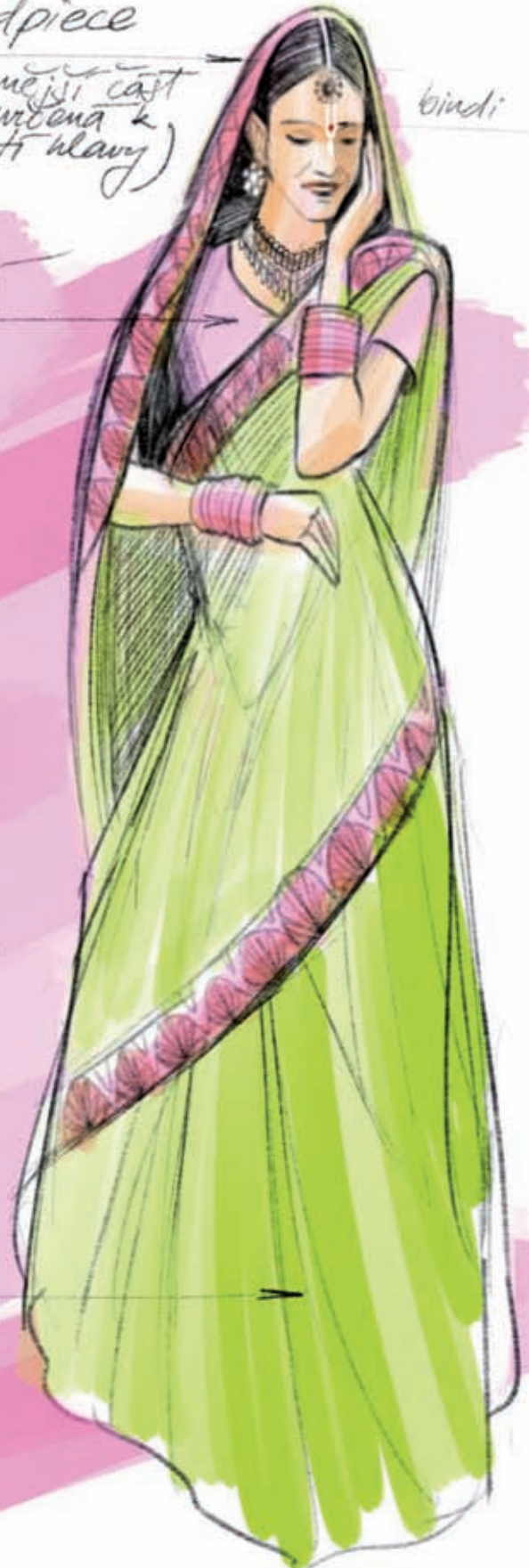
bindi

čoli

čadar

dhotti

sare

HANSA AVATÁR

odpovídá na otázky Brahmových synů

Nejvyšší Pán, Osobnost Božství, pravil: Tři kvality hmotné přírody – dobro, vášeň a nevědomost – se týkají hmotné inteligence a nikoliv duchovní duše. Rozvojem hmotného dobra je možné překonat kvality vášně a nevědomosti a kultivací transcendentálního dobra je možné se oprostit i od hmotného dobra.

Když se živá bytost upevní v kvalitě dobra, začnou se výrazně projevovat náboženské zásady charakterizované oddanou službou Mně. Posilovat kvalitu dobra je možné kultivací věcí, které k ní již náležejí. Tak vznikají náboženské zásady.

Náboženské zásady posílené kvalitou dobra ničí vliv vášně a nevědomosti. Jakmile jsou vášeň a nevědomost přemožené, jejich původní příčina, bezbožnost, je rychle potlačena.

To, která kvalita přírody bude převládat, závisí na kvalitách náboženských písem, vody, sdružování se s vlastními dětmi nebo s ostatními lidmi, daného místa, času, činností, zrození, meditace, pronášení manter a provádění očistných obřadů.

Mezi těmito deseti položkami, které jsem právě vyjmenoval, velcí mudrci znali védského poznání chválí a doporučují ty, které jsou na úrovni kvality dobra, kritizují a zavrhnou ty, které jsou pod vlivem kvality nevědomosti, a jsou neteční vůči těm, které ovlivňuje kvalita vášně.

Dokud člověk neobnoví své přímé poznání duchovní duše a neodežene klamnou představu své totožnosti s hmotným tělem a myslí způsobenou třemi kvalitami přírody, musí kultivovat ty věci, které náležejí ke kvalitě dobra. Díky posilování kvality dobra bude automaticky schopný pochopit a praktikovat náboženské zásady, a tímto jednáním se probudí transcendentální poznání.

V bambusovém lese někdy vítr způsobí vzájemné tření bambusů, kterým se roznlítí oheň, a ten pohltí samotný svůj zdroj – bambusový les. Tak se oheň svým vlastním přičiněním automaticky uklidní. Podobně vytváří vzájemné působení a soupeření hmotných kvalit přírody jemnohmotná a hrubohmotná těla. Jestliže člověk používá svou mysl a tělo k rozvoji poznání, pak bude dosaženým osvícením zničen vliv kvalit přírody, který jeho tělo vytvořil. Tak jako oheň se tedy tělo a mysl uklidní svým vlastním přičiněním, kdy zničí zdroj, z něhož vznikly.

Posedlost hmotnými touhami

Šrí Uddhava řekl: Můj milý Krišno, lidé obvykle vědí, že jim hmotný život v budoucnu přinese velké utrpení, a přesto se snaží si hmotného života užívat. Můj drahý Pane, jak se může někdo, kdo má poznání, chovat jako pes, osel nebo kozel?

Nejvyšší Pán, Osobnost Božství, řekl: Můj milý Uddhavo, člověk bez inteligence se nejprve mylně ztotožňuje s hmotným tělem a myslí, a když se v jeho vědomí vynoří toto klamně pojetí, prostoupí mysl, svou přirozeností na úrovni dobra, hmotná vášeň, která je příčinou velkého utrpení. Tehdy se mysl znečištěná vášní pohrouží do vytváření a přeměňování mnoha plánů na hmotný rozvoj. Pošetilec je posedlý nesnesitelnými hmotnými touhami, jelikož neustále myslí na kvality hmotné přírody.

Ten, kdo neovládá hmotné smysly, podléhá hmotným tužbám a je zmatený silnými přívaly kvality vášně. Tato osoba koná hmotné činnosti, i když jasně vidí, že povedou k budoucímu neštěstí.

I když inteligence učeného člověka může být zmatená kvalitami vášně a nevědomosti, měl by mysl opět pečlivě ovládnout. Jasně vidí, jak kvality přírody znečišťují, a proto se nepřipoutává.

Člověk by měl být pozorný a vážný, a nikdy ne líný či sklíčenný. Poté, co zvládne jógové postupy dýchání a sezení, by měl cvičit zaměření mysli na Mne za úsvitu, v poledne a při západu slunce. Tak by měl postupně zcela pohroužit mysl do Mě.

Toto je skutečný jógový systém, jak ho učí Moji oddaní v čele se Sanaka kumárou: člověk má odtáhnout mysl ode všech ostatních objektů a přímo ji náležitým způsobem pohroužit do Mě.

Šrí Uddhava řekl: Můj milý Kéšavo, kdy a v jaké podobě jsi vyložil nauku o józe Sanakovi a jeho bratrům? To si teď přeji znát.

Nejvyšší cíl jógy

Nejvyšší Pán, Osobnost Božství, pravil: Jednou se synové Pána Brahmy zrození z jeho mysli, tedy mudrci vedení Sanakou, ptali svého otce na obtížné téma – nejvyšší cíl jógy.

Mudrci v čele se Sanakou řekli: Ó Pane, lidská mysl je přirozeně přitahovaná k hmotným smyslovým objektům a smyslové objekty zase vstupují v podobě touhy do mysli.

Jak tedy může ten, kdo touží po osvobození a chce překonat uspokojování smyslů, zničit tento vzájemný vztah mezi smyslovými objekty a myslí? Vysvětlí nám to prosím.

Nejvyšší Pán, Osobnost Božství, řekl: Můj milý Uddhavo, sám Brahmá, nejlepší z polobohů, který se narodil přímo z těla Pána a je stvořitelem všech živých bytostí v hmotném světě, se nad otázkou svých synů vedených Sanakou vážně zamyslel. Brahmova inteligence ale byla ovlivněná jeho činností tvoření, a tak na tuto otázku nemohl najít podstatnou odpověď.

Pán Brahmá si přál získat odpověď na dotaz, který ho uvedl do rozpaků, a proto upřel mysl na Mě, Nejvyššího Pána. Tehdy jsem se mu zjevil ve své podobě Hansy.

Když Mě mudrci takto uviděli, postavili Brahmdu do svého čela, přistoupili ke Mně a uctili Mé lotosové nohy. Potom se Mě otevřeně zeptali: „Kdo jste?“

Můj milý Uddhavo, takto se Mě otázali mudrci, kteří dychtili poznat konečnou pravdu týkající se jógového systému. Nyní si prosím poslechni, jak ti vyložím, co jsem jim řekl.

Moji drazí bráhmanové, jestliže přítom, když se Mě ptáte, kdo jsem, věříte, že jsem také duše neboli džíva a že v konečném smyslu mezi námi není žádný rozdíl, jelikož všechny duše v konečném smyslu představují jednotu bez individuality, jak je potom vaše otázka možná či vhodná? Co je z konečného hlediska vaší i Mojí skutečnou situací či místem spočinutí?

Pokud jste svou otázkou „Kdo jste?“ mínili hmotné tělo, pak musím poukázat na to, že všechna hmotná těla tvoří pět prvků – země, voda, oheň, vzduch a éter. Měli jste se tedy zeptat: „Kdo jste, vás pět?“ A pokud si myslíte, že všechna hmotná těla jsou v konečném smyslu jedno, protože jejich podstatu tvoří stejné prvky, vaše otázka stále postrádá smysl, neboť by nemělo hlubší význam rozlišovat jedno tělo od druhého. Vypadá to tedy, že když se ptáte na Mou totožnost, jsou to jen slova, která nemají žádný skutečný význam či záměr.

Cokoli vnímáte v tomto světě pomocí myslí, mluvy, očí i jiných smyslů, jsem jen Já a nic než Já. Snažte se to všichni pochopit přímou analýzou faktů.

Čtvrtý stav vědomí

Moji milí synové, mysl má přirozený sklon vstupovat do hmotných smyslových objektů a smyslové objekty zase vstupují do mysli. Jak tato hmotná mysl, tak smyslové objekty jsou ale jen označení, jež halí duchovní duši, která je nedílnou částí Mě.

Ten, kdo Mě takto dosáhl na základě pochopení, že se ode Mě neliší, si uvědomuje, že hmotná mysl tkví ve smyslových objektech kvůli neustálému uspokojování smyslů a že hmotné objekty jsou ve hmotné myslí výrazně přítomné. Když poznal Mou transcendentální povahu, vzdává se jak hmotné mysli, tak jejích objektů.

Bdění, snění a hluboký spánek jsou tři činnosti inteligence zapříčiněné kvalitami hmotné přírody. Je zjištěno, že živá bytost v těle má charakteristiky odlišné od těchto tří stavů, a tak zůstává jejich svědkem.

Duchovní duše je chycená v poutech hmotné inteligence, která ji neustále zaměstnává v rámci iluzorních kvalit přírody. Já jsem ale čtvrtým stavem vědomí, nad bděním, sněním a hlubokým spánkem. Duše by měla spočívat ve Mně, a tak se zbavit pout hmotného vědomí. Tehdy se automaticky zřekne hmotných smyslových objektů i hmotné mysli.

Falešné ego uvrhá živou bytost do pout a udílí jí pravý opak toho, co si skutečně přeje. Proto by se měla inteligentní osoba vzdát neustálé snahy užívat si hmotného života a měla by spočívat v Pánu, jenž přesahuje činnosti hmotného vědomí.

Člověk by měl podle Mých pokynů upřít mysl jen na Mě. Pokud však i nadále vidí mnoho různých hodnot a cílů v životě, místo aby všechno viděl ve Mně, pak i když je zdánlivě vzhůru, ve skutečnosti sní, protože má neúplné poznání. Je jako ten, komu se zdá, že se probudil ze sna.

Ty stavy existence, které jsou chápány jako oddělené od Nejvyšší Osobnosti Božství, nemají skutečnou existenci, byť vytvářejí pocit oddělenosti od Absolutní Pravdy. Ten, kdo pozoruje sen, si představuje mnoho různých činností a od-

Hmotné tělo je pod vládou osudu, a proto musí žít se smysly a životním vzduchem tak dlouho, dokud působí karma živé bytosti

měn, a podobně živá bytost s pocitem existence oddělené od Pánovy klamně koná plodonosné činnosti, jež považuje za příčinu budoucích odměn a cílů.

Když živá bytost bdí, vychutnává si všemi smysly prchavé charakteristiky hmotného těla a myslí; když sní, zažívá něco podobného v myslí, a během hlubokého spánku beze snů se všechny tyto zážitky pohrouží do nevědomosti. Vzpomínáním na sled bdění, snění a hlubokého spánku a rozjímáním o nich může živá bytost pochopit, že je během všech těchto tří stavů vědomí stále jedna a je transcendentální. Tak se stane pánem smyslů.

Měli byste uvážit, jak vlivem Mé matoucí energie vzniká umělá představa, že tyto tři stavy myslí vyvolané kvalitami přírody existují ve Mně. Poté, co s konečnou platností poznáte pravdu o duši, byste měli použít naostřený meč poznání získaný logickým uvažováním a z pokynů mudrců a védské literatury a úplně odsekat falešné ego, které je živnou půdou všech pochyb. Vy všichni byste pak měli uctívat Mě, jenž sídlím v srdci.

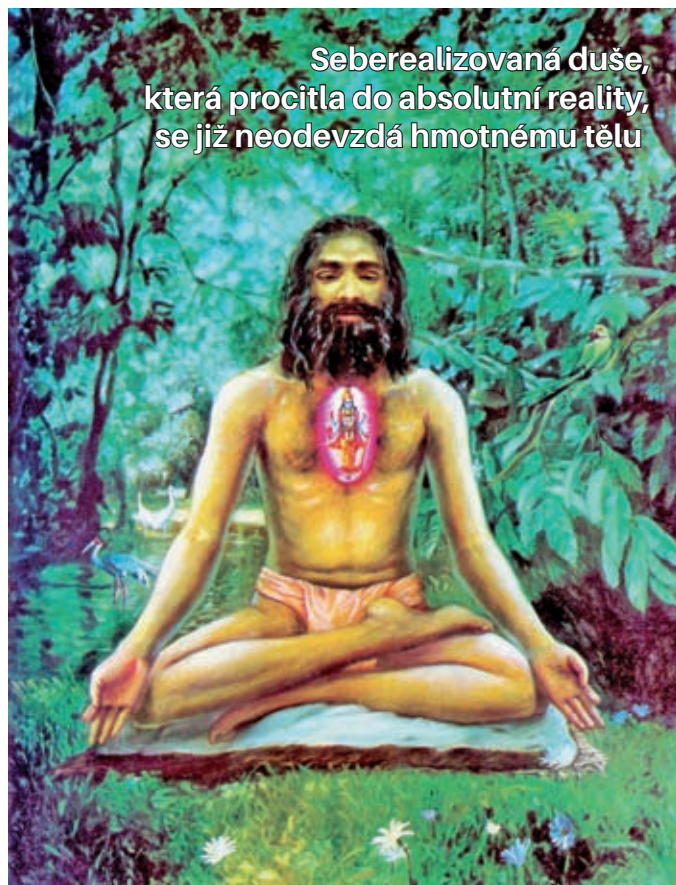
Procitnutí do absolutní reality

Je třeba vidět, že hmotný svět je zřetelný klam objevující se v myslí, protože hmotné objekty mají velmi nestálou existenci a dnes tady jsou a zítra budou tytam. Dají se přirovnat k mihotavé červené šmouze, kterou vytváří vířící zapálená louč. Duchovní duše přirozeně existuje v jediném stavu čistého vědomí, ale v tomto světě se jeví v mnoha různých podobách a stádiích existence. Kvality přírody dělí vědomí duše na běžné bdění, snění a spánek beze snů. Všechny tyto vjemy jsou však ve skutečnosti májá a existují jen jako sen.

Když osoba pochopila dočasnou, klamnou povahu hmotných věcí a na základě toho odvrátila svůj pohled od klamu, měla by zůstat prostá hmotných tužeb. Díky zažívání štěstí by duše měla zanechat hmotného mluvení a jednání. Jestliže někdy musí pozorovat hmotný svět, měla by mít na paměti, že to není konečná realita, a že se ho proto vzdala. Díky tomuto neustálému vzpomínání až do smrti již nikdy neupadne do klamu.

Tak jako opilý člověk neví, jestli má na sobě kabát nebo košili, ten, kdo je dokonalý v seberealizaci a kdo tak dosáhl své věčné totožnosti, nevnímá, zda jeho dočasné tělo sedí nebo stojí. Dokonce ani když Boží vůlí nastane konec těla nebo když Boží vůlí obdrží nové tělo, seberealizovaná duše si toho nevšimne, tak jako si opilec nevšimá, v jakém stavu je jeho vnější oblečení.

Hmotné tělo se jistě pohybuje pod kontrolou svrchovaného osudu, a proto musí žít se smysly a životním vzduchem tak dlouho, dokud působí karma živé bytosti. Seberealizovaná duše, která procitla do absolutní reality, a nachází se proto v dokonalém stádiu jógy, se však již

Seberealizovaná duše,
která procitla do absolutní reality,
se již neodevzdá hmotnému tělu

nikdy neodevzdá hmotnému tělu a jeho mnoha různým projevům, neboť ví, že je stejné jako tělo viděné ve snu.

Moji milí bráhmanové, nyní jsem vám vyložil důvěrné poznání sánkhji, filozofického rozlišování hmoty od duše, a aštanga jógy, spojení s Nejvyšším. Prosím vězte, že jsem Nejvyšší Osobnost Božství, Višnu, a že jsem se před vámi zjevil s přáním vysvětlit vám vaše pravé náboženské povinnosti.

Ó nejlepší z bráhmanů, prosím vězte, že Já jsem svrchovaným útočištěm jógového systému, analytické filozofie, ctnostného jednání, pravdivých náboženských zásad, moci, krásy, slávy i sebeovládání.

Všechny jedinečné transcendentální vlastnosti, jako je být nedotčený kvalitami přírody, odpoutaný, dobrodinec, nejdražší, Nadduše, stejnoměrně přítomný všude a prostý zapletení ve hmotě – všechny tyto vlastnosti nedotčené proměnami hmotných kvalit nacházejí své útočiště a objekt hodný uctívání ve Mně.

(Pán Krišna pokračoval:) Můj milý Uddhavo, tak byly veškeré pochyby mudrců vedených Sanakou Mými slovy zničeny. Poté, co Mě dokonale uctili s transcendentální láskou a oddaností, opěvovali prvotřídními hymny Mou slávu.

Největší z mudrců v čele se Sanakou Říšim Mě takto dokonale uctili a oslavili a Já jsem se před zraky Pána Brahmy vrátil do svého sídla. 🙏

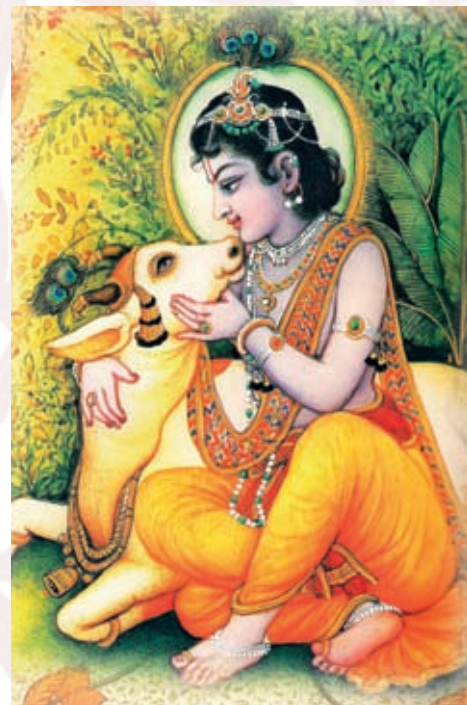
Šrímád Bhágavatam, 11. zpěv, 13. kapitola

Vénu gítá

kapitola třetí část druhá

KRIŠNA VCHÁZÍ DO LESA

Nanda Mahárádža pohroužený v myšlenkách na Góvindu chvílemi mluvil jako šílenec, chvílemi mlčel, chlupy měl zježené a hlavu položenou na polštáři. Zatímco Uddhava, přítel Šrí Krišny, zmateně přihlížel, slzy krále Nandy smáčely polštář, oděv a pohovku.

Matka Jašódá poté, co se doslechla o Uddhavově příjezdu, opustila všechny společenské zvyklosti. Běžela, aby se setkala s Gópálovým poslem, z řader jí proudilo mléko a z očí jí tekla proud slz. Když Jašódá přistoupila k Uddhavovi, zeptala se na Gópálovo blaho a zkoumala mnoho podrobností v Jeho osobních zvycích, známých pouze matkám s hlubokou náklonností. Mluvila v hlubokých emocích a vyprávěla o mnoha zábavách Góvindy, chvílemi hádavě, chvílemi s pláčem, chvílemi šeptem. Jašódá, jakoby posedlá duchem odloučení, rozrazila brány do svého srdce a uvolnila záplavu duchovních emocí, do které se Uddhava ponořil.

Řekla: „Vzpomíná si Krišna na mne, svoji matku Jašódu, jejíž jediný syn je měsícem Jeho rodiny? Vzpomíná si na to, jak za mnou chodíval, kdykoliv se Mu zlíbilo, a opakovaně žádal, aby se mohl napít z mých řader? Vzpomíná si na svého otce, který si užíval neomezené radosti, když mu vylezl na klín a držel ho za ruku? Ach! Jak se můj syn dokázal najíst v době oběda, a krátce poté mě znovu zatahal za oděv a říkal: ‚Matko, dej Mi jogurt, dej Mi čerstvé máslo! Jeho sladká slova zahanbovala vládce labutí.“

Sklonila svou krásnou tvář k zemi a zvolala: „Bez Krišny se nádvoří, sněmovna, můj palác, brána, cesta a všechny paláce Vradži proměnily v prázdnou poušť. Jelikož Krišna je celý můj život, svět bez Něj nemá smysl. Bylo by lepší, kdybych již dávno, dávno zemřela.“

Při pohledu na hluboké rodičovské city Nandy a Jašódy vyjádřené v Krišnově nepřítomnosti Uddhava žasl nad zázrakem jejich lásky. Jemným rozlišováním pochopil, že jejich náklonnost není dosažitelná poutními cestami, askezí, dobročinností ani jógu. Taková láska je výlučnou doménou bezpříčinné milosti Šrí Krišny. Ve srovnání se spon-

tánní připoutaností Šrírámy a jeho přátel vypadaly výšiny jejich extáze a hloubky citů transcendentálně vznešenější.

Krišnův přítel zanechal veškeré snahy je utiřit a řekl: „Ó Nando Bábo, králi Vradži, ó Jašódo déví, ztělesnění mateřské lásky, nenaříkejte! Srdce mi puká, když vidím váš žalostný stav. Vezměte si tyto dva dopisy od vašeho dobromyslného syna, který v odloučení od vás pláče oceán slz a myslí na vás ve dne v noci. Posílá vám tyto zprávy, o tom není pochyb.“ Když Uddhava promluvil, rodiče Šrí Krišny si vzali dopisy z jeho rukou, otevřeli je a s velkým štěstím je znovu a znovu četli. Prostřednictvím slov Šrí Krišny, která vypadala jako řada perel, řádek po řádku, pili nektar Jeho doteku, vůni Jeho končetin, zvuk Jeho hlasu a vizi Jeho podoby.

Uddhava opět promluvil: „Krišna a Balaráma odjeli do města Mathury, aby poskytli štěstí Jádovcům a zabili demony. Až skončí, nepochybně opět uvidíte vaše chlapce na dvoře vašeho domova.“

Když Nanda, Jašódá a Uddhava mluvili o mnoha dětských zábavách Šrí Krišny, užívali si skvělé slavnosti blaženosti, při které se zdálo, že celá noc uplynula jako jediný okamžik. Když nastala brahma muhúrta, gópi z Vradži ve velkém počtu vstaly, rozsvítily lampy, vykoupaly se a začaly stloukat jogurt. V rytmu jejich práce jim cinkaly náramky, náušnice se leskly a malé květy jim padaly z copů. Při stloukání jogurtu láskyplné gópi s lotosovými očima, měsíci podobnými obličejem a barevnými oděvy zpívaly o příznivých zábavách Šrí Krišny a Balaráma. Mnoho krásných krav ve stodolách začalo bučet.

Všudypřítomné písně lásky gópi stloukaly velký oceán zábav Šrí Krišny, který ztuhl ve smetanu extatických emocí. Uddhava, od příchodu do Vradži neustále plný úžasu, řekl: „Láska ke Šrí Krišnovi, o které se málokdy

slyší na dvoře Pána Brahmy, tančí v Nandově vesnici jak poslušný služebník.“

Zatímco se Uddhava odešel vykoupat, gópi uviděly před Nandovým domem Akrúrův kočár, obstoupily jej a hovořily rozzlobenými hlasy. „Vrátil se krutý Akrúra, který odvezl do města Mathury lotosookého Šrí Krišnu, aby vykonal pohřební obřady svého mrtvého pána a použil naše maso jako obětiny pro Kansu?“ Když gópi pronášely tato slova, fackovaly zmateného vozataje a s hrozbami ho vyslyšaly: „Či je to kočár? Ihned nám to řekni!“

Uddhava se v tu chvíli objevil jako druhý Krišna, se zářící tmavou pletí, ve zlatavém oděvu, girlandou Vaidžajantí a mnoha ozdobami svého přítele. Jakmile ho gópi spatřily, poznaly Uddhava jako posla svého milovaného. Opustily obléhaného vozataje, uctivě obstoupily Uddhava a doprovodily ho na odlehlé místo.

U břehů řeky Jamuny se nacházel les banánovníků obklopující girlandami vyzdobený háj, pomazaný santálovou pastou a ochlazovaný mlhou z řeky. V domku jedinečné krásy seděla všepřitažlivá Šrí Rádhá, která, spálena plameny odloučení, žila v naději na návrat Šrí Krišny. Když Rádhá uviděla Uddhava, ona a její přítelkyně se zvedly, aby ho pozdravily, uctívaly ho s velkou úctou a poklonily se mu.

Uddhava uviděl krásnou Rádhárání sužovanou odloučením, štíhlou jako srpek měsíce, s ozdobami extatické lásky a neustále opakující: „Ach, Krišno! Ach, Krišno!“ Uddhava Ji oslavil nádhernými modlitbami a vesele se obrátil na dceru krále Vrišabhánua slovy: „Ó Rádhho, drahá milovaná Šrí Krišny, Tvůj lotosooký milenec, jehož mysl je každým okamžikem zaměřena na Tebe, mi nařídil, abych Ti doručil tento dopis. Prosím, vezmi si jej! Góvinda ve Tvé nepřítomnosti úzkostlivě čeká na splnění svých povinností, pláče oceán slz a netrpělivě očekává den, kdy bude moci spěchat zpět do Vrindávanu!“

Uddhava podal Rádě jeden velmi zvláštní dopis, navoněný náklonností Šrí Krišny, spolu se stovkou příznivých dopisů pro každou ze sta skupin gópi ve Vradži.

Nádherná Rádhiká si jemně vzala dopis od Uddhavy, s údivem se na něj zahleděla, přemožena dotekem Šrí Krišny. Držela jej v ruce podobných poupětům, s očima plnými slz, rty se jí chvěly a dívala se na něj jako žíznivý cestovatel na oázu. Dotkla se dopisem hlavy a potom svých měkkých lotosových očí, pak jej jemně přidržela na srdci a vzpomínala přítom na lotosové nohy Šrí Krišny. Četla dopis měkkým, plačtivým hlasem a plakala velké slzy žalu. Přemožena láskou a třesoucí se jako list pak omdlela jako vyvrácený strom.

Mnoho sakhích, rozrušených dramatickými mdlobami Šrí Rádhhy, Ji pomazalo lotosovým pylem, santálovou pastou a kafrem. Ovály Ji trsy listů, otíraly

Jí čelo navlhčenými utěrkami a jemně zpívaly jména jejich milovaného. Zatímco Šrí Rádhá s lotosovými očima nabyla vědomí, Uddhava zpozoroval, že Její procitnutí je větším zdrojem bolesti než mdloby. Přemožena zoufalstvím z nepřítomnosti Šrí Krišny, vykřikla: „Běda! Běda, kde je Můj sladký Šrí Krišna? Kde je měsíc Gókuly s flétnou přitisknutou ke rtům? Řekněte Mi prosím někdo, kde je?“ Plakala a plakala, slzy jí smyly kadžal ze zoufalých očí a kunkumu z dmoucí se hrudi. Tak jako magnet zmagnetizuje železo, pláč Šrí Rádhhy způsobil, že Její přítelkyně a Uddhava vyplakali přítok řeky Jejich vlastních slz. Spojení jejich žalu vytvořilo přitažlivé jezero, které zarostlo mnoha lotosy a je známé jako Lílá saróvara.

Šrí Rádhá, uklidněná Uddhavovým ujištěváním o návratu Šrí Krišny, si Ho představovala v hájích u Jamuny a řekla: „Kdy, ach kdy znovu uvidím nádherného vládce Vradži, zářícího jako monzunový mrak, s kouzelnou flétnou na rtech podobných plodům bimba a ozdobeného nesčetnými dobrými vlastnostmi? Tak jako páv touží spatřit monzunový mrak a jako pták čakóra touží spatřit měsíc poskytující úlevu všem, toužím spatřit Jeho transcendentální podobu, bez níž Mě pálí oči v Mé nešťastné tváři.“

Od toho bolestného dne, kdy jsem byla odloučena od Mého milovaného, se každý okamžik proměnil v kalpu, každá strastiplná noc v život Brahmy a každý den naděje v zapo-

menutou studnu bídy. Vzdale jsem se jakýchkoliv vyhlídek na Jeho návrat a nevěřím, že ještě někdy poznám štěstí. Štěstí, které nás spojilo za oněch vonných měsíčních nocí, Mě nyní opustilo, abych prožívala nekonečné utrpení.“

Odhodila dopis stranou a mluvila jako šílená. „Teď, když odjel do Mathury a zanechal Mě tu samotnou, nemohu Jeho slovům věřit. Tento dopis není nektar, ale list plný jedu.“ V příštím okamžiku Rádhá, přemožena zoufalstvím, s velkýma očima zaplavenýma slzami a půvabnýma rukama složenýma v klíně, promluvila třesoucími se rty: „Ach, laskavý Uddhavo, nejlepší z rádců, šťastný příteli Mého milovaného, dokážeš opravdu přivést Šrí Krišnu sem? Opravdu Mě dokážeš ponořit do toho velkého oceánu blaženosti, jehož břehy již dávno opustily tuto nešťastnou ženu?“

Uddhava, který chvílemi plaval v náladách Šrí Rádhy a chvílemi se do nich nořil, se s velkým úsilím uklidnil a otrěl si slzy z lotosových očí. „Šrí Rádho, ó sídlo lásky k Harimu, jestliže jsem někdy získal nějaké zásluhy v tomto světě, ří-

kám Ti: Přivedu Tvého milovaného do Vradži. Vrátím se do Mathury a padnu k lotosovým nohám Šrí Krišny. Vykoupu je v slzách, popíšu Tvé nepředstavitelné emoce a rychle Ho přivezu k Tobě. Ó dívko s krásnýma lotosovýma očima, ó nádobo lásky ke Góvindovi, už neplač; mé srdce nedokáže snést pohled na Tebe, když pláčeš. K Tvým nohám skládám tento slib: Tvůj milý bude opět po Tvém boku!“

Šrí Rádhá, bez sebe radostí z Uddhavova slibu, se okamžitě změnila. Její vyčerpané rysy rozkvetly jako lotos na slunci, nádherné oči se začaly lesknout paprsky naděje a sklíčené rty se zformovaly do toho nejsladšího úsměvu. Aby Šrí Rádhiká Uddhavu odměnila, darovala mu dva drahokamy čandrakánta, které měsíční světlo umístilo v aréně tance rása, dvě měkké čamáry, které byly vytvořeny myšlenkami Šrí Krišny a čistou láskyplnou oddaností nad kvalitami přírody. Požehnala mu bohatstvím transcendentálního poznání, dala mu drahokam Sjamantaka jako dar Šrí Krišnovi a její sakhí mu daly mnoho darů a ozdob.

Na žádost gópi Uddhava odhalil obsah dopisu Šrí Krišny, načež vyplakaly mnoho proudů šťastných slz. Když Uddhava požádal Šrí Rádhu, aby napsala dopis, uchopila svou nejistou rukou brk. Zatímco Šrí Rádhá meditovala o Góvindovi, nedokázala ovládnout své emoce, a cokoliv napsala, bylo okamžitě odplaveno jejími slzami.

Šrí Uddhava řekl: „Ó Rádho, už nepiš, protože nenesu pohled na Tvé neštěstí. Dokonce i bez Tvého dopisu povím Krišnovi o Tvém utrpení a budu se dovolávat Jeho laskavé povahy.“ Po těchto slovech se Šrí Rádě ulevilo a požehnala Uddhavovi k návratu. Uddhava nastoupil do svého drahokamy posázeného kočáru a spěchal do domu Nandy Mahárádže a přijal jeho povolení odjet. Po rozloučení se Šrí Rádámem a jeho mnoha přáteli se Uddhava vydal na zpáteční cestu s velkým posláním přivést Šrí Krišnu zpátky do Vrindávanu.

Cestou do Mathury byl posel Šrí Krišny pohroužen v čisté oddanosti Vradžavásích. Společenství gópů, rodičů a gópi pokořilo jeho pýchu na to, že je velký služebník Pána. Jako člen vrišniovské dynastie dobře znal oddanou náladu Jádovců. Nicméně nikdy neviděl ani nezažil spontánní připoutanost v srdcích Vradžavásích.

Z védské literatury je dobře známo, že kvalitativní připoutanost oddaných se liší podle jejich vztahů. Uddhava pochopil, že rodičovská nálada Nandy a Jašódy je transcendentálně nadřazená náladě gópů a nálada gópi je ještě nadřazenější. Podle své povahy lásky si tito oddaní byli schopni vychutnávat transcendentální jméno, podobu, vlastnosti a zábavy Šrí Krišny úměrně více. Když byli od Něho odloučeni, extáze jejich nářku se podobným způsobem lišila. ❀

Šrí Rádho, Tvůj milý bude opět po Tvém boku

MÍROVÝ POCHOD PADAJÁTRÁ 2018

Kdy a kde:

22.7. Křišňův dvůr - sraz
23.7. Chotýšany
24.7. Struhařov
25.-26.7. Benešov
27.7. Bystřice
28.-29.7. Maršovice
30.7. Neveklov
31.7. Jablonná
1.8. Čím
2.8. Nový Knín
3.-4.8. Nová Ves pod Pleší
5.-6.8. Mníšek pod Brdy
7.8. Řevnice
8.-9.8. Dobřichovice
10.8. Černošice
11.8. Třebotov
12.8. Lužce
(trasa se ještě může změnit)

1993 - 2018

**Slavíme 25. ročník,
přijďte slavit s námi!**

*17 večerních programů
3 týdny slunce, zpěvu a tance
rozdaných knih - co nejvíc to půjde*

více info: Nrisinha Čaitanja dás, +420 737 879 641
bh.prahlad@gmail.com
www.padajatra.cz | facebook/padajatra

nanuk

8 plnotučných tvarohů (po 250 g)
500 ml smetany ke šlehání
2 slazená kondenzovaná mléka (po 310 g)
20 g vanilkového cukru
200 g plnotučného sušeného mléka
200 g krupicového cukru
3 vrchovaté pl karobu

Do mísy k tvarohům přidáme kondenzované mléko, sušené mléko, vanilkový cukr, vše prošleháme ručním šlehačem. Vedle si ušleháme šlehačku dohusta a přidáme do tvarohů s mlékem, dobře promícháme a hmotu rozdělíme do dvou mís. Do jedné poloviny vmícháme šlehačem karob.

Nanukový krém můžeme plnit do krabiček po tvarohu, nebo do nanukových formiček, střídáme náplň, vytvoříme takto 17 nanuků.

Tvarohové krabičky zabalíme do igelitového svačinového sáčku a dáme zmrazit.
Pokud bychom chtěli trochu nakyslou chuť nanuku, můžeme místo 8 tvarohů dát pouze 4 tvarohy a 500 g bílého smetanového jogurtu.
Je možné přidat mleté ořšky či ovoce.

S láskou nabídneme
Pánu Křišnovi.

Recept poskytl
Gitamritá dévi dásí